

Securitatea

STRICT SECRET

Nr. 4 (48) — 1979

28 - Aulik
29 - Cerghizan
30 - Cornea
31 - Sole
32 - Szekely Gheorghe
33 - Grigoraș
34 - Chioreanu
635 - Fiuta

PENTRU PATRIA NOASTRĂ, REPUBLICA SOCIALISTĂ ROMÂNIA!

STRICT SECRET

Securitatea

Exemplar nr. 627

1979

Cuprins

Pag.

Congresul al XII-lea al P.C.R., eveniment de importanță istorică în viața partidului și poporului nostru . 3

Eforturi susținute pentru realizarea unei noi calități în munca de securitate 7

CONTRAINFORMAȚII ÎN SECTOARELE ECONOMICE

Stabilirea priorităților în supravegherea informativă a elementelor suspecte din sectoarele de transporturi feroviare și navale, factor de bază al prevenirii evenimentelor deosebite și a altor fapte ce pot leza economia națională, documentar întocmit de col. Mircea NIȚĂ și col. Mircea BARBU 18

CONTRASPIONAJ

O nouă instituție de acoperire a spionajului italian, material întocmit de lt. col. Ion TAMEȘ și lt. col. Sergiu SPÎNU 22

ANTITERORISM

Organizarea și desfășurarea negocierilor cu elementele teroriste în situația cînd au reușit să ocupe un obiectiv și să rețină ostatici — opinii, de col. Paul FIRAN și mr. Nicolae TOMA 27

Instigatorii — cazuistică pe linie de „S", de mr. Eugen GRIGORESCU și mr. Ion DRAGOMIR . . 32

DIN EXPERIENȚA NOASTRĂ

Preocupări pentru îmbunătățirea continuă a stilului de muncă al cadrelor cu funcții de conducere, de col. Dumitru SÎNGEORZAN 36

Pregătirea contrainformativă a personalului muncitor — un eficient mijloc de formare a conștiinței cetățenești înaintate și de prevenire a comiterii de infracțiuni (grupaj realizat cu participarea col. Victor NECULICIOIU, șeful securității jud. Brașov, lt. col. Chivu GHEORGHIȚĂ, șeful securității jud. Constanța, col. Ștefan ALEXIE, șeful securității jud. Dolj și col. George FLORESCU, șeful securității jud. Galați) 40

CADRAN PROFESIONAL

Cazul „ABDEL" — **o acțiune de prevenire pe profil de antiterorism**, de col. Ioan BOTOFEI și cpt. Gheorghe TRIFU 47

„Verificarea", caz rezolvat de organele de contrainformații militare, prezentat de col. Constantin BORCAN 50

CURIER JURIDIC

Probleme și preocupări în legătură cu sistemul pedepselor penale, de col. Gheorghe PRIOTEASA . . 54

DIN PRESA DE PESTE HOTARE

Austria : Comandoul de intervenție al jandarmeriei (G.E.K.) — formațiune antiteroristă, traducere și adaptare de mr. Dumitru DĂNĂU 60

Știați că 63

NOUTĂȚI EDITORIALE

Momente din activitatea organelor de ordine, informații și contrainformații românești în perioada 1878—1918, prezentare de mr. Gheorghe VARGA . . . 64

Considerații privind reprimarea terorismului internațional, prezentare de lt. col. Enache PASCALE . . 64

Comanda nr. 071

Apărut : noiembrie 1979

EVENIMENT DE IMPORTANȚA ISTORICA IN VIAȚA PARTIDULUI ȘI POPORULUI NOSTRU

În aceste zile de sfîrșit de toamnă îmbelșugată, țara întreagă este cuprinsă de efervescența generată de apropiata deschidere a lucrărilor Congresului al XII-lea al Partidului Comunist Român, care se va inscrie în cartea de aur a istoriei națiunii române ca un eveniment memorabil, menit să-și pună amprenta pe o întreagă epocă, să-i determine conținutul și să înrîurească decisiv cursul evoluției mereu ascendente a patriei noastre socialiste.

Moment crucial pentru prezentul și viitorul țării, forumul politic suprem al comuniștilor încununează un lung șir de vii și responsabile dezbateri, desfășurate într-o atmosferă de vibrant patriotism la toate nivelurile partidului și ale întregii societăți pe marginea documentelor programatice ce urmează să fie adoptate în vederea trecerii cu entuziasm la transpunerea lor în viață.

Proiectele de documente ale Congresului al XII-lea reprezintă rodul unei impresionante concentrări de inteligență creatoare și poartă girul strălucitei gîndiri novatoare a secretarului general al partidului. Prin bogăția lor de idei, aceste documente, elaborate într-o concepție teoretică, ideologică și politică unitară, pe baza experienței rodnice a anilor de construcție socialistă, abordează temerar viitorul și deschid perspective de însemnătate covîrșitoare pentru continuarea cu succes a transformării revoluționare a societății, trasînd coordonatele

principale ale activităţii practice a partidului, statului şi intregului popor in deceniul care urmează.

Stabilind obiective de dezvoltare economico-socială care vor propulsa România pe noi culmi de progres, civilizaţie şi bunăstare, documentele programatice ale Congresului al XII-lea al partidului, prin orientările cu profunde implicaţii economice, politice şi sociale cuprinse, jalonează cu profunzime şi rigoare ştiinţifică direcţiile de acţiune şi asigură condiţiile necesare pentru înfăptuirea pe mai departe a Programului de făurire a societăţii socialiste multilateral dezvoltate şi înaintare a României spre comunism.

In proiectul de Directive se subliniază in acest sens că obiectivul fundamental in viitorii cinci ani il constituie „continuarea înfăptuirii prevederilor Programului partidului de edificare a societăţii socialiste multilateral dezvoltate şi înaintare a ţării spre comunism, intrarea societăţii româneşti într-o fază nouă, superioară a dezvoltării sale, în care vor avea loc afirmarea cu putere a revoluţiei tehnico-ştiinţifice contemporane în toate domeniile, accelerarea trecerii, pe baza acumulărilor cantitative obţinute în cincinalele precedente, la o nouă calitate a activităţii economico-sociale, ridicarea pe o treaptă şi mai înaltă a gradului de bunăstare şi civilizaţie al întregului popor, întărirea independenţei şi suveranităţii patriei noastre socialiste". *) Va continua procesul de dezvoltare armonioasă a întregii societăţi, asigurîndu-se creşterea în ritm înalt a economiei naţionale, a produsului social şi venitului naţional, realizarea unui echilibru corespunzător intre diferite ramuri şi sectoare de activitate, amplasarea mai judicioasă a forţelor de producţie pe teritoriu, inflorirea şi mai puternică a ştiinţei, invăţămintului şi culturii, perfecţionarea tuturor raporturilor sociale, adincirea democraţiei socialiste, participarea tot mai activă a maselor largi de oameni ai muncii la conducerea unităţilor in care lucrează şi a intregii vieţi economico-sociale, afirmarea plenară a personalităţii umane. Pornind de la stadiul atins in dezvoltarea economiei româneşti, de la necesitatea asigurării tuturor mijloacelor şi condiţiilor pentru infăptuirea neabătută a Programului partidului, următorul plan cincinal are, totodată, in vedere fenomenele noi apărute in economia mondială — indeosebi implicaţiile prelungirii crizei economice şi, mai ales, adincirea crizei energetice — precum şi interdependenţa crescindă dintre economiile naţionale, rolul tot mai important ce revine in condiţiile actuale extinderii cooperării economice şi tehnico-ştiinţifice pe plan internaţional.

Trecerea la o nouă calitate, expresie a unei concepţii profund revoluţionare despre dezvoltarea economico-socială, reprezintă o orientare trainică şi de durată, avînd in acelaşi timp, un caracter cuprin-

*) *Directivele Congresului al XII-lea al Partidului Comunist Român cu privire la dezvoltarea economico-socială a României in cincinalul 1981—1985 şi orientările de perspectivă pînă în 1990 — proiect — în „Scînteia" din 12 iulie 1979.*

zător, vizind atit dezvoltarea intregii producţii materiale, cit şi a ştiinţei, invăţămintului, a activităţii politico-sociale.

Tovarăşul Nicolae Ceauşescu, secretar general al Partidului Comunist Român, preşedintele Republicii Socialiste România, referindu-se la implicaţiile pe care le vor comporta documentele supuse dezbaterii maselor largi de oameni ai muncii asupra destinului in ansamblu al societăţii sublinia că „Congresul al XII-lea va fi congresul calităţii noi in toate domeniile, congresul unui spirit revoluţionar in toate sectoarele de activitate, congresul luptei pentru ştiinţă în toate domeniile şi pentru ridicarea gradului de civilizaţie al întregului popor". *)

Cu conştiinţa că propriul lor destin, viaţa şi munca fiecăruia sint implicate organic in aceste istorice documente, comuniştii, toţi oamenii muncii, intregul popor, în dubla calitate de stăpini şi făuritori ai bunurilor materiale şi spirituale, şi-au exprimat in această etapă premergătoare Congresului al XII-lea, prin rezultate in muncă şi angajamente solemne, hotărîrea fermă de a traduce in fapte, neabătut, politica internă şi externă a partidului şi statului, de a face totul pentru ca însufleţitorul program de valorificare superioară a multiplelor potenţe umane şi materiale ale naţiunii române să prindă viaţă.

Alături de intregul popor, organele de securitate se prezintă la marele eveniment din viaţa partidului — Congresul al XII-lea — ferm hotărite să nu precupeţească nici un efort pentru îndeplinirea exemplară a atribuţiilor ce le revin din documentele de partid şi legile ţării.

Analizele efectuate într-un profund spirit critic şi autocritic la nivelul Departamentului securităţii statului, in unităţi şi în toate celelalte compartimente de muncă au evidenţiat faptul că aparatul de securitate, sub conducerea nemijlocită a partidului şi urmind întocmai indicaţiile şi orientările de inestimabilă valoare teoretică şi practică ale comandantului suprem, acţionează cu devotament şi abnegaţie pentru executarea ireproşabilă a sarcinilor şi misiunilor incredinţate pe linia cunoaşterii, prevenirii şi combaterii infracţiunilor şi a altor fapte antisociale, pentru apărarea valorilor fundamentale ale socialismului.

Inflăcărata şi deplina adeziune la proiectele de documente ale Congresului al XII-lea manifestată in cadrul adunărilor şi conferinţelor de dări de seamă şi alegeri ale organizaţiilor partidului din toate sectoarele de activitate, printre care şi Departamentul securităţii statului, evidenţiază încă o dată unitatea de voinţă şi de acţiune a naţiunii

*) *Nicolae Ceauşescu — Cuvintare la marea adunare populară din Timişoara — 15 septembrie 1979 — în „Scînteia" din 16 sept. 1979.*

noastre socialiste, a tuturor fiilor patriei, autoritatea, increderea și prețuirea de care partidul se bucură in mase, capacitatea sa de a-și indeplini exemplar rolul de forță politică conducătoare in societate.

Consensul de unanim și total atașament față de politica înțeleaptă și clarvăzătoare a partidului este rezultatul verificării indelungate a acesteia in activitatea practică, a faptului că partidul s-a identificat intotdeauna cu interesele și năzuințele cele mai scumpe și mai arzătoare ale celor ce muncesc.

Caracterul realist, științific al politicii partidului nostru, al prognozelor de lungă durată elaborate în decursul anilor este demonstrat de succesele remarcabile dobindite de poporul român in climatul politic și social novator instaurat de Congresul al IX-lea, adincit și dezvoltat de congresele al X-lea și al XI-lea ale P.C.R.

Marile transformări revoluționare cunoscute de societatea românească în ultimul timp sint puternic marcate de personalitatea secretarului general al partidului, tovarășul Nicolae Ceaușescu, care, în mersul nostru impetuos spre comunism, ne oferă exemplul strălucit al spiritului său realist, al cutezanței revoluționare in abordarea și rezolvarea creatoare a complexelor probleme ale construcției socialismului, al dragostei sale nemărginite față de patrie și popor.

Dezbaterile profund democratice desfășurate pe marginea proiectelor de documente ale Congresului al XII-lea au oferit prilejul fericit ca toți comuniștii, inclusiv cei din aparatul de securitate, întregul popor român să-și manifeste intr-o impresionantă unanimitate de gind și de voință dorința ca tovarășul Nicolae Ceaușescu, eminent revoluționar, patriot inflăcărat, internaționalist consecvent, cel mai iubit și stimat fiu al națiunii noastre să fie reales în inalta funcție de secretar general al Partidului Comunist Român. Această dorință fierbinte izvorăște din recunoașterea meritelor deosebite ale tovarășului Nicolae Ceaușescu in conducerea partidului, in fundamentarea și aplicarea neabătută a liniei generale a politicii interne și externe a țării noastre, reflectă stima poporului român față de inaltele calități de conducător revoluționar comunist ale credinciosului său fiu, față de neobosita și rodnica sa activitate pentru inflorirea continuă a patriei.

Realegerea tovarășului Nicolae Ceaușescu in fruntea partidului comuniștilor români ne dă garanția consecvenței revoluționare a unei politici interne și externe deopotrivă realiste, raționale, constructive și curajoase și reprezintă chezășia succesului deplin in măreața operă de edificare a societății socialiste multilateral dezvoltate și inaintare cu hotărire neclintită spre comunism.

EFORTURI SUSȚINUTE PENTRU REALIZAREA UNEI NOI CALITĂȚI ÎN MUNCA DE SECURITATE

Din inițiativa și la indicația tovarășului Nicolae Ceaușescu, secretar general al Partidului Comunist Român, președintele Republicii Socialiste România, comandant suprem al Forțelor armate, a avut loc ședința de lucru cu activul de partid și de comandă din Departamentul securității statului, care a făcut o analiză partinică, în mod critic și autocritic, a muncii desfășurate de organele de securitate în anul 1979.

Unitățile Departamentului securității statului, acționînd în spiritul hotărîrilor de partid și al legilor țării, pentru executarea întocmai a ordinelor, indicațiilor și orientărilor comandantului suprem, au pus în centrul preocupărilor prevenirea infracțiunilor împotriva securității statului, perfecționarea metodelor și mijloacelor specifice de muncă, dezvoltarea și diversificarea legăturilor cu masele largi populare, ridicarea nivelului de pregătire politico-ideologică, de specialitate și militară al cadrelor, asigurarea deplină a conspirativității și compartimentării muncii, întărirea ordinii și disciplinei militare.

Ca urmare, măsurile întreprinse la nivelul conducerii Ministerului de Interne și a Departamentului securității statului, eforturile susținute depuse de întregul aparat de securitate, creșterea răspunderii față de îndeplinirea la timp și în bune condiții a sarcinilor și misiunilor încredințate, utilizarea mai judicioasă a forțelor de care se dispune și a mijloacelor din dotare au dus la obținerea unor rezultate pozitive pe toate profilurile de muncă.

Realizările organelor de securitate se datoresc conducerii nemijlocite de către partid a întregii lor activități, orientărilor și indicațiilor politice, de inestimabilă valoare teoretică și practică, date permanent de comandantul suprem.

Pornindu-se de la analiza deosebit de exigentă și profund revoluționară făcută de tovarășul Nicolae Ceaușescu la întîlnirea de lucru cu Biroul executiv al Consiliului de conducere al Departamentului securității statului, în ședința cu activul de partid și de comandă au fost evidențiate într-un ascuțit spirit critic și autocritic, cu răspundere par-

tinică, lipsurile și neajunsurile serioase care mai persistă în munca de securitate, precum și cauzele acestora.

Din rapoartele prezentate în cadrul dezbaterilor a reieșit cu pregnanță că în general neîmplinirile din activitatea de securitate decurg din faptul că pe toate profilurile de muncă organele de securitate se confruntă cu situații și cazuri pe care se mulțumesc uneori doar să le constate sau le privesc și le analizează în mod izolat, fără suficient discernămînt politic și profesional, pierzînd din vedere ansamblul problemelor și perspectiva evoluției lor, semnificațiile și implicațiile politice ale acestora. Nu se pătrunde cu curaj în profunzimea faptelor și fenomenelor de natură să afecteze securitatea statului, în sensul de a se discerne cine anume din exterior sau din țară pune la cale acțiuni cu un astfel de caracter, care sînt scopurile politice urmărite, ce metode și mijloace folosesc pentru realizarea lor, pe ce căi se acționează pentru incitarea și sprijinirea elementelor ostile. Așa cum a atras atenția comandantul suprem, se pierde din vedere că la originea unor asemenea fenomene și fapte se află activitatea organizată desfășurată împotriva României de diferite servicii de spionaj, cercuri reacționare, organizații și persoane ostile din străinătate, care caută să lovească în orînduirea noastră socialistă.

Pe baza ordinelor, orientărilor și indicațiilor comandantului suprem și avînd în vedere concluziile desprinse din ședința cu activul de partid și de comandă, conducerea Departamentului securității statului a stabilit direcții de acțiune și sarcini prioritare pe fiecare profil de activitate, pentru înlăturarea cît mai grabnică a neajunsurilor și lipsurilor existente și realizarea unei noi calități în munca de securitate, în vederea ridicării ei la nivelul înaltelor exigențe ale dezvoltării societății socialiste în etapa actuală.

Pentru creșterea calității și eficienței activității de cunoaștere, prevenire și combatere a faptelor și fenomenelor din domeniile de competență se impune revederea și schimbarea în mod revoluționar a concepției de muncă în anumite probleme.

Activitatea de **informații interne** se va perfecționa în raport cu necesitatea creșterii eficienței muncii de cunoaștere, prevenire și neutralizare a acțiunilor ostile desfășurate de elementele dușmănoase din țară la incitarea centrelor și organizațiilor reacționare din străinătate.

Organizarea și desfășurarea muncii informative în problema legionară trebuie să se bazeze pe atenționarea făcută de secretarul general al partidului asupra pericolului potențial pe care îl reprezintă aceste elemente, precum și pe ordinul dat de a se asigura urmărirea lor sistematică.

Este necesar să se actualizeze programul de măsuri din problemă, pe baza unei analize aprofundate a mutațiilor care s-au produs în structura, activitatea și periculozitatea acestei categorii de persoane aflate în străinătate sau în țară, în strînsă relație cu proliferarea în Occident a fascismului și neofascismului, a tot felul de organizații și grupări ultrareacționare, anarhiste, extremist-teroriste și a altor curente ideologice aferente lor. Această actualizare să ducă la perfecționarea muncii, prin

reorientarea priorităților, în sensul concentrării și coordonării mai judicioase a eforturilor, înlăturîndu-se cu desăvîrșire tendințele dăunătoare din concepția anumitor lucrători de securitate de a subestima pericolul potențial al legionarilor, sub pretextul că ar fi îmbătrînit și s-au resemnat.

Accentul principal al cunoașterii și prevenirii va viza aspectele referitoare la activitatea clandestină a legionarilor din țară, continuarea identificării tuturor descendenților și a altor elemente cu preocupări de natură fascistă, conținutul, scopul și căile de legătură ale acestora cu cei din exterior, încercările de îndoctrinare și atragere de noi aderenți, mai ales din rîndul tinerilor, și de inițiere a unor acțiuni „protestatare" sau a altor fapte și manifestări menite să afecteze climatul politic din țara noastră.

Activitatea pentru cunoașterea și neutralizarea acțiunilor naționalist-iredentiste trebuie adaptată în mod corespunzător, în raport cu virulența propagandei de ponegrire a politicii partidului nostru, de prezentare falsă a realităților din România.

Intensificarea acestei propagande pe plan internațional și influența sa negativă asupra unor cetățeni români de naționalitate maghiară cu concepții retrograde impun concentrarea eforturilor pentru controlarea informativă a emisarilor organizațiilor naționalist-iredentiste din exterior, care desfășoară acțiuni de instigare ostilă și își creează legături în acest scop, introduc și difuzează în țara noastră anumite materiale propagandistice, de incitare la fapte și manifestări ce vizează înseși integritatea teritorială și unitatea noastră națională.

Să se acționeze sistematic pentru influențarea pozitivă și dezinformarea, atît a acestor elemente, cît și a organizațiilor și cercurilor reacționare pe care le reprezintă, precum și în vederea creării de disensiuni între ele și persoanele din țara noastră.

În prevenirea și combaterea acțiunilor și manifestărilor naționalist-iredentiste este necesar să se înlăture timiditatea privind măsurile legale ce trebuie luate împotriva celor care le desfășoară, indiferent cine sînt aceștia.

În condițiile intensificării propagandei ostile din exterior, de denaturare și denigrare a realităților noastre socialiste, de instigare la fapte și manifestări potrivnice intereselor statului, organele de informații interne trebuie să-și orienteze prioritar eforturile spre cunoașterea activităților clandestine și descoperirea caracterului lor organizat, luînd măsuri ferme pentru neutralizarea inițiatorilor și prevenirea proliferării unor asemenea acțiuni.

Precizările făcute de secretarul general al partidului la Consfătuirea de lucru de la C.C. al P.C.R. din 5—7 septembrie a.c. — de a se combate cu fermitate propaganda care se face împotriva țării noastre pentru a înșela și dezorienta oamenii — se vor materializa în munca aparatului de informații interne prin măsuri specifice, care să asigure demascarea celor ce o desfășoară, discreditarea lor în fața opiniei publice, pentru ca nici o încercare din partea acestora să nu găsească audiență.

Fața de recrudescența acțiunilor emigraționiste și evazioniste este necesar ca organele de informații interne să-și îmbunătățească substan-

țial activitatea de analizare politică și cunoaștere calificată a fenomenului, de prevenire și contracarare a lui, atît prin metodele și mijloacele specifice muncii de securitate, cît și prin antrenarea tuturor factorilor competenți la realizarea acestui scop.

Printr-o conlucrare mai activă cu celelalte organe de securitate, cu cele de pașapoarte și de miliție, aparatul de informații interne trebuie să întreprindă măsuri energice de identificare, cunoaștere și supraveghere a persoanelor aventuriere și parazitare care, incitate de propaganda străină, intenționează să părăsească țara ori să comită acțiuni turbulente și de dezordine, cărora încearcă să le dea o coloratură politică, agitînd așa-zisa problemă a drepturilor omului. În acest sens se va acorda o atenție deosebită cunoașterii imediate a oricăror tentative de organizare în grup pentru săvîrșirea unor asemenea acțiuni, luîndu-se măsuri ferme împotriva inițiatorilor și instigatorilor.

În scopul prevenirii faptelor de trecere frauduloasă a frontierei se impune cunoașterea din timp, pe cale informativă, a persoanelor cu intenții de evaziune și crearea unui climat care să determine pe fiecare locuitor din zonă să sesizeze deîndată orice suspecți cu astfel de intenții.

Este necesar, de asemenea, să se acționeze cu fermitate împotriva persoanelor care au părăsit ilegal țara și vin apoi în vizită la rude cu intenții de instigare la emigrare, precum și a străinilor ce desfășoară propagandă sau se manifestă dușmănos la adresa României.

În același timp se impune să se sporească aportul aparatului de informații interne la combaterea tendințelor emigraționiste, prin extinderea practicii punerii în dezbaterea colectivelor de muncă a instigatorilor la emigrare și a celor ce își exprimă intenția de a iniția acțiuni așa-zis protestatare în scopul obținerii aprobării de plecare din țară. Alături de aceasta trebuie să se intensifice colaborarea cu organele de presă și celelalte instituții cultural-artistice și educative, pentru întocmirea și publicarea de materiale de influențare pozitivă.

Ideea călăuzitoare a activității aparatului de informații interne în problema culte-secte va fi cea expusă cu claritate de secretarul general al partidului la Consfătuirea de lucru de la C.C. al P.C.R. din 5—7 septembrie a.c., potrivit căreia *„religia nu trebuie și nu se poate amesteca în politică ; orice încercare de a face acest lucru trebuie combătută pentru că, vrînd-nevrînd, în felul acesta ea ajunge un instrument în mîna reacțiunii“*.

Cu același prilej, comandantul suprem sublinia că *„nu putem și nu trebuie să închidem ochii față de încălcarea legilor țării sub motivul credinței și că oricine comite asemenea acte trebuie demascat, luîndu-se poziție hotărîtă împotriva lui, indiferent cine este“*.

Ținînd seama de aceste imperative, organele de informații interne vor acționa cu mai multă consecvență și fermitate, luînd toate măsurile necesare de contracarare a încercărilor unor elemente ostile de crea — la incitarea centrelor cultice reacționare din străinătate — anumite disidențe și grupări ilegale și de a desfășura activitate dușmănoasă sub masca preocupărilor religioase, de depistare și neutralizare a căilor de introducere în țară, a locurilor de multiplicare și metodelor de difuzare a materialelor de propagandă religioasă și ostilă.

În supravegherea și urmărirea străinilor aflați la studii în țara noastră, dintre care mulți sînt cadre sau agenți de spionaj, aparțin anu-

mitor organizații extremist-teroriste, au concepții reacționare, comit acte turbulente și de dezordine, aparatul de informații interne trebuie să acționeze cu mai multă fermitate și energie, perfecționîndu-și conlucrarea cu alte organe de securitate și cu miliția și orientîndu-și eforturile pentru luarea unor măsuri calificate pe profil de securitate, spre a le descoperi și controla activitatea dăunătoare intereselor statului.

Organele de contrainformații în sectoarele economice au manifestat în multe împrejurări slăbiciuni serioase în stăpînirea situației operative din obiectivele date în competență, din care cauză aproape în toate ramurile economiei naționale s-au produs evenimente grave soldate cu pierderi de vieți omenești și mari pagube materiale, nu sînt identificate și urmărite calificat toate persoanele pretabile la comiterea unor acțiuni de sabotaj, subminare sau diversiune, nu se controlează informativ activitatea și legăturile străinilor veniți în diferite obiective economice pentru asistență tehnică, schimb de experiență, co-merț ori în alte scopuri.

Pentru înlăturarea lipsurilor existente și creșterea eficacității ac-itații de contrainformații în sectoarele economice este imperios nece-ră îmbunătățirea substanțială a concepției și organizării muncii în est domeniu.

Eforturile principale trebuie concentrate spre căutarea și obține-ea de informații despre fenomene negative, stări de spirit necorespun-zătoare, situații de pericol și raportări fictive, asigurîndu-se măsuri operative de înlăturare a cauzelor care le generează și de prevenire a oricăror evenimente.

Faptele, fenomenele și evenimentele deosebite din obiectivele economice să fie cercetate temeinic, pornindu-se întotdeauna, așa cum a indicat comandantul suprem, de la posibilitatea existenței unor acțiuni intenționat ostile săvîrșite cu scopul prejudicierii materiale a economiei naționale și creării de stări de spirit necorespunzătoare în rîndul anumitor colective de muncă sau al altor categorii de cetățeni. Prin folosirea mijloacelor și metodelor specifice de muncă și analizîndu-se cu discernămînt politic și profesional condițiile și împrejurările favorizatoare, precum și consecințele produse trebuie să se clarifice în întregime și operativ toate aspectele legate de evenimentele respective, stabilindu-se cauzele lor reale și asigurîndu-se descoperirea și tragerea la răspundere, potrivit legii, a persoanelor vinovate.

În concepția lucrătorilor de securitate din acest profil de muncă să se imprime adînc convingerea că din exterior se desfășoară acțiuni organizate împotriva planurilor de dezvoltare economică și tehnico-științifică a României. De aceea, în centrul preocupărilor vor sta descoperirea și anihilarea oricăror încercări ale serviciilor de spionaj și organizațiilor reacționare de a lovi, într-un fel sau altul, în economia noastră națională, acordîndu-se o atenție deosebită identificării persoanelor, din rîndul cetățenilor români și al străinilor, ce pot fi folosite de acestea pentru săvîrșirea unor acte de sabotaj, subminare sau diversiune.

În toate obiectivele economice se va intensifica supravegherea informativă a persoanelor cu antecedente politice și penale, descendenților acestora, suspecților de evaziune, a celor ce au solicitat plecarea definitivă din țară, precum și a altora care sînt pretabile la acțiuni de na-

tură să aducă atingere securității statului în domeniul economic, luîndu-se măsuri eficiente pentru controlul lor informativ la locul de muncă, precum și la domiciliu.

Concomitent, este necesar să se pună un accent deosebit pe dezvoltarea și diversificarea legăturilor cu conducerile întreprinderilor și instituțiilor, cu colectivele de oameni ai muncii, pe antrenarea tuturor factorilor competenți din obiectivele economice la sporirea vigilenței, la combaterea și înlăturarea cu fermitate a stărilor de pericol, încălcărilor și abaterilor de la prevederile actelor normative, a manifestărilor de neglijență și indisciplină, a nerespectării normelor tehnice și de protecția muncii, situații care, adesea, sînt generatoare de mari pagube materiale și pierderi de vieți omenești.

În domeniul **apărării secretului de stat** se manifestă numeroase lipsuri generate de faptul că problematica de competență este încă insuficient axată pe anumite obiective prioritare. O asemenea situație impune ca munca de securitate desfășurată în acest sector de activitate să fie îmbunătățită conceptional sub aspect organizatoric, înlăturîndu-se cu hotărîre caracterul ei formal-birocratic, pentru a se asigura aplicarea fermă a legilor. Se vor lua măsuri pentru diversificarea și îmbunătățirea muncii în rîndul purtătorilor de secrete și se vor analiza toate informațiile existente cu privire la astfel de persoane care întrețin relații neoficiale cu străini. Clarificarea neîntîrziată și deplină a situațiilor în care cetățenii români deținători de secrete întrețin legături neoficiale cu diverși străini este o condiție sine-qua-non a îndeplinirii corespunzătoare a sarcinilor ce revin organelor de securitate în domeniul apărării secretului de stat.

Comandantul suprem a ordonat să se manifeste maximă intransigență în această direcție și să se descifreze în profunzime toate relațiile neofociale cu străinii.

Este necesar să se pună ordine deplină în activitatea de protocol, în lucrul cu documentele secrete și să se permită accesul la datele și materialele cu un astfel de conținut numai acelor persoane care, după temeinice verificări, au fost găsite absolut corespunzătoare pentru aceasta.

Pentru închiderea canalelor de scurgere a informațiilor și prevenirea încălcării normelor legale de apărare a secretului de stat și stabilire a relațiilor cu străinii se va asigura protejarea purtătorilor de secrete, a specialiștilor și oamenilor de valoare față de activitatea ostilă a serviciilor de spionaj și a organizațiilor reacționare din străinătate, diversificîndu-se măsurile de pregătire contrainformativă.

Toate faptele și fenomenele negative referitoare la apărarea secretului de stat se cer să fie analizate prin prisma interdependenței lor cu interesele serviciilor de spionaj, ale cercurilor reacționare și de afaceri — inclusiv din rîndul emigranților — de a submina economia noastră națională, afirmarea României pe plan mondial.

În activitatea de securitate desfășurată în sfera relațiilor de comerț exterior neajunsurile existente determină ca de multe ori intervenția organelor noastre să fie post factum, din care cauză se înregistrează încă destule operațiuni comerciale dezavantajoase statului român.

Pentru prevenirea acțiunilor de subminare, scurgerii de informații și producerii de prejudicii în acest important sector, prin metode și mijloace specifice se vor controla cu toată răspunderea activitățile și contactele ce însoțesc încheierea și derularea contractelor de import, export și de cooperare economică cu diverși parteneri străini.

În vederea stabilirii legăturii cauzale dintre deficiențele din sistemul comerțului exterior, prejudiciile economice aduse statului și conduita necorespunzătoare, tendințele de înavuțire, încălcările normelor legale din partea unor cetățeni români trebuie să se asigure o conlucrare operativă și activă între unitățile de securitate interesate și o corelare mai judicioasă a tuturor informațiilor obținute.

Totodată, se vor diversifica măsurile de pregătire informativă a întregului personal din comerțul exterior, punîndu-se accent pe obligativitatea păstrării secretului și apărării intereselor statului în relațiile de afaceri cu străinii și pe evitarea împrejurărilor în care serviciile de spionaj, organizațiile reacționare sau diverse firme comerciale i-ar putea compromite și angrena în acțiuni ostile pe anumiți cetățeni români.

Creșterea agresivității serviciilor de spionaj împotriva țării noastre și persistența neajunsurilor în urmărirea și neutralizarea acțiunilor ostile ale străinilor care vin în România în scopul culegerii de informații sau al săvîrșirii altor fapte de natură să afecteze securitatea statului impun **perfecționarea și sporirea eficienței întregii activități de contraspionaj.**

Concepția de muncă în domeniul contraspionajului trebuie să aibă la temelie necesitatea cunoașterii detaliate, în funcție de fiecare nouă etapă, a obiectivelor serviciilor de spionaj privind România, a corelațiilor dintre aceste obiective, a modalităților prin care se îmbină culegerea de informații cu acțiunile de diversiune ideologică și propagandă dușmănoasă, cu încercarea de subminare a intereselor politice, economice, militare, tehnico-științifice și culturale ale țării noastre.

Toată munca de contraspionaj în ansamblul ei va fi axată pe închiderea canalelor de scurgere a informațiilor, în care scop este necesar să se acționeze mai hotărît și mai calificat pentru depistarea, controlarea și neutralizarea agenturii serviciilor de spionaj.

Stabilirea categoriilor de persoane care să se afle neîntrerupt în atenția contraspionajului și fixarea priorităților privind controlul informativ al acestora se vor face ținîndu-se seama de mutațiile produse în sistemul de relații internaționale ale țării noastre, de faptul că în acest context spionajul străin își recrutează cadrele și agenții îndeosebi din rîndul diplomaților, comercianților, ziariștilor, lectorilor, doctoranzilor și studenților, turiștilor, vizitatorilor la rude etc.

Concomitent trebuie să se îmbunătățească substanțial activitatea informativ-operativă în rîndul cetățenilor români reveniți în țară după ce au rămas ilegal în străinătate, și-au întîrziat înapoierea sau prin repatriere, pentru a se stabili dacă au fost recrutați de spionajul străin și dacă desfășoară activități informative ori de altă natură, menite să afecteze securitatea statului.

În același scop este necesar ca prin măsuri complexe și de profunzime să se asigure verificarea și cunoașterea cetățenilor români care au

stat mai mult timp în străinătate la studii, specializare sau cu alte însărcinări, precum și a tuturor deținătorilor de secrete ce se deplasează peste hotare.

Agentura serviciilor de spionaj străine trebuie căutată cu perseverență, prin măsuri și acțiuni ofensive, oriunde sînt concentrate secrete, se constată recrudescența unor activități de propagandă ostilă, au loc evenimente deosebite ori apar stări de spirit necorespunzătoare.

Aparatul de contraspionaj are obligația ca alături de toate organele de securitate să-și intensifice preocupările pentru cunoașterea și demascarea legăturilor din țară ale postului de radio „Europa liberă", astfel încît să se închidă căile de transmitere a tot felul de date, informații și materiale care sînt folosite în propaganda virulentă desfășurată de această oficină de spionaj împotriva țării noastre.

În interpretarea și valorificarea informațiilor obținute este necesar ca ofițerii de contraspionaj să acționeze cu mai mult spirit de previziune, pornind întotdeauna de la ideea că serviciile de spionaj nu urmăresc altceva decît realizarea scopurilor politice, economice, militare și de altă natură ale statelor cărora le aparțin. Orice informație privind activitatea unui cadru sau agent de spionaj va fi interpretată politic, în relație directă cu interesele țării în slujba căreia acționează cel în cauză, cu politica desfășurată de statul respectiv, atît în general, cît mai cu seamă față de România, neomițîndu-se nici posibilitatea vreunor încercări de dezinformare.

Pe linia prevenirii și contracarării mai ferme a acțiunilor serviciilor de spionaj străine, **organele de contrainformații militare** trebuie să-și perfecționeze munca sub toate aspectele, întrucît manifestă neajunsuri importante în cunoașterea și controlarea activității atașaților militari de pe lîngă reprezentanțele diplomatice din România, precum și a comportării unor cadre ale Ministerului Apărării Naționale angrenate în diverse reuniuni protocolare sau în tratative cu parteneri străini vizînd dezvoltarea tehnicii de luptă și dotarea armatei.

Pentru aceasta se impune să se întreprindă măsuri calificate de asigurare fermă a apărării unităților militare ale Ministerului Apărării Naționale și Ministerului de Interne, a cadrelor și familiilor lor de acțiunile și influențele nocive ale serviciilor de spionaj și cercurilor reacționare din străinătate, de ocrotire cu strictețe a secretului de stat din armată, precum și de prevenire și combatere cu toată intransigența a manifestărilor dușmănoase de orice natură, a sustragerilor de armament și muniții și a altor fapte dăunătoare.

În îndeplinirea misiunilor încredințate, aparatul de contrainformații militare să dezvolte colaborarea cu organele de contraspionaj, cu celelalte unități de securitate, precum și cu organele de partid și cu factorii de comandă din armată.

În condițiile în care situația operativă pe linie de **antiterorism** continuă să fie caracterizată la nivel mondial prin numeroase acțiuni violente soldate frecvent cu victime omenești și însemnate pagube materiale, existînd, totodată, date și informații care atestă interesul și preocupările tot mai insistente ale unor organizații și grupări extremist-teroriste de a săvîrși asemenea acte și pe teritoriul României, se cere ca în **activitatea de luptă antiteroristă** să se realizeze o cotitură radicală în ceea ce privește creșterea nivelului de profesionalitate și a fermității măsurilor specifice întreprinse, pentru a se înlătura serioasele neajunsuri ce constituie fisuri în sistemul nostru de apărare.

Pentru organele de securitate specializate pe acest profil de muncă se pune cu deosebită acuitate necesitatea executării în condiții calitative ireproșabile a ordinelor comandantului suprem ca pe teritoriul României să nu se comită nici un act terorist și de a se asigura pe deplin paza și securitatea aeroporturilor, aeronavelor și pasagerilor, a porturilor, navelor și a podurilor peste Dunăre.

În ansamblul activității de luptă antiteroristă trebuie să se acorde o atenție specială controlului informativ al persoanelor, obiectivelor, locurilor și mediilor care prezintă interes operativ, punîndu-se accent pe identificarea și supravegherea sistematică și în profunzime a suspecților din rîndul străinilor și a legăturilor lor din țara noastră, acționîndu-se în direcția unei penetrări și cunoașteri informative calificate și eficiente.

Față de virulența și periculozitatea deosebită a acțiunilor terorist-diversioniste și în raport cu forțele și mijloacele afectate de partidul și statul nostru pentru prevenirea și neutralizarea oricăror încercări de acest gen, se impune îmbunătățirea substanțială a capacității de cunoaștere și intervenție a aparatului de profil.

Creșterea cantitativă și calitativă a informațiilor de profil referitoare mai ales la intențiile și activitatea unor străini aflați în România pretabili la acțiuni teroriste, analiza politică a acestor date, în corelație cu situațiile, fenomenele, conjuncturile și atitudinile ce pot genera acte extremist-diversioniste, sporirea răspunderii și întărirea exigenței în executarea controlului antiterorist și antideturnare constituie sarcini exprese, de maximă urgență, pentru organele de securitate specializate în activitatea de luptă antiteroristă.

În contextul ridicării calității întregii activități la nivelul exigențelor mari puse în fața organelor de securitate de comandantul suprem, o importanță deosebită dobîndesc **perfecționarea continuă a metodelor și mijloacelor specifice de muncă** și folosirea lor mai judicioasă, în raport cu necesitățile de prevenire, descoperire și lichidare la timp a infracțiunilor și a altor fapte antisociale, de apărare a valorilor umane, materiale și spirituale ale societății socialiste.

Metodele și mijloacele specifice de muncă trebuie perfecționate și modernizate neîntrerupt, adaptîndu-le în raport cu evoluția situației operative din domeniile de responsabilitate determinată de noile condiții create de mutațiile profunde ce au loc pe plan intern și internațional.

Deficiențele privind cunoașterea și stăpînirea sub toate aspectele a situației operative din sectoarele de competență impun îmbunătățirea substanțială a procesului de creare, educare, instruire, dirijare, verificare și folosire a **rețelei informative**, pentru a se asigura acoperirea tuturor obiectivelor, locurilor și mediilor de interes pentru apărarea securității statului cu surse de calitate, avînd largi posibilități de pene-

trare și informare, capabile să realizeze sarcini combinative, de influențare și dezinformare și care să înțeleagă pe deplin semnificația politică a colaborării cu securitatea, importanța acesteia pentru ocrotirea cuceririlor socialiste ale poporului.

În ce privește **mijloacele speciale** se cere o mai strînsă și eficientă cooperare între unitățile de profil și cele informative, sporirea răspunderii și a operativității în folosirea acestor mijloace, precum și intensificarea preocupărilor pentru mai buna organizare a activității specifice în compartimentele respective, asigurarea unei depline conspirativități și secretizări, diversificarea și ridicarea nivelului tehnico-științific al aparaturii din dotare.

În vederea lărgirii capacității de informare în domeniile de interes operativ este necesar să se ia măsuri ca toate persoanele care vin frecvent în contact cu străini, lucrează în compartimente de protocol, au acces la date și documente secrete, fac deplasări peste hotare și altele cu posibilități să fie antrenate la furnizarea sistematică de informații, pentru rezolvarea unor probleme ale muncii de securitate.

Așa cum ne-a atras atenția în repetate rînduri comandantul suprem, **trebuie să se dezvolte necontenit legăturile cu masele de oameni ai muncii**, promovîndu-se cu curaj metode și mijloace diversificate și eficiente de stimulare a cetățenilor în a se adresa cu încredere organelor de securitate.

Sub conducerea și îndrumarea organelor și organizațiilor de partid, unitățile de securitate, în strînsă colaborare cu celelalte organe de stat, cu organizațiile de masă și obștești, să participe în mod sistematic la educarea cetățenilor în spiritul respectării cu strictețe a legilor țării, al vigilenței și combativității revoluționare față de orice acțiuni și manifestări ostile orînduirii socialiste.

Pornindu-se de la premisa că rezultatele și calitatea muncii de securitate sînt condiționate nemijlocit de calitatea aparatului ce o desfășoară, se impune să se acționeze cu mai multă eficiență pe linia **selecționării, cunoașterii, pregătirii, educării, utilizării și promovării cadrelor,** în conformitate cu prevederile hotărîrilor de partid în această direcție.

În raport cu cerințele actuale, cu imperativul subliniat permanent de comandantul suprem privind ridicarea susținută a nivelului de competență al cadrelor, se va milita consecvent pentru **perfecționarea pregătirii politico-ideologice și profesionale** a acestora, integrarea cît mai organică a învățămîntului cu activitatea practică, aplicarea eficientă în muncă a cunoștințelor și deprinderilor acumulate.

Pregătirea aparatului de securitate trebuie să se facă în strînsă legătură cu problemele specifice cu care se confruntă, punîndu-se un accent deosebit pe necesitatea realizării cît mai grabnice a cerinței comandantului suprem de a se conferi întregii munci de securitate un profund **spirit de partid** și pe adoptarea unor forme și metode științifice de acțiune. Pentru aceasta, se impune întreprinderea de măsuri diversificate și eficiente, spre a se asigura însușirea temeinică și transpunerea fermă în viață, de către toți ofițerii de securitate, a conținutului hotărîrilor de partid, a indicațiilor, orientărilor și ordinelor comandantului suprem, a legilor țării și a celorlalte acte normative. In acest sens, se va generaliza practica dezbaterii și seminarizării, în cel mai scurt timp de la apariție, a documentelor de partid, a cuvîntărilor secretarului general al partidului, desprinzîndu-se sarcinile ce revin organelor de securitate și căile cele mai bune de îndeplinire a lor.

Manifestarea plenară a spiritului de partid în munca fiecărui ofițer de securitate trebuie să constituie esența și scopul final ale tuturor activităților politico-educative.

Pentru afirmarea cu putere la nivelul întregului aparat de securitate a spiritului revoluționar, novator, promovat cu consecvență de partidul nostru, sînt necesare măsuri riguroase pentru întărirea răspunderii și angajării în muncă, pentru combaterea manifestărilor de rutină, de formalism și șablonism în gîndire. Trebuie înțeles că — așa cum sublinia secretarul general al partidului — perfecționarea stilului și metodelor de muncă nu este o noțiune abstractă, o lozincă, ci se materializează în activitatea zilnică, în modul cum se îndeplinesc sarcinile încredințate. Pentru aceasta, o atenție deosebită se va acorda întăririi controlului și îndrumării în conformitate cu prevederile documentelor de partid și ordinelor existente, analizei politice a faptelor și fenomenelor cu care se confruntă organele de securitate, creșterii calității activității de informare și a nivelului științific al întregii munci.

Totodată, se va acționa cu fermitate pentru întărirea ordinii și disciplinei, asigurarea deplină a compartimentării și secretizării muncii, combaterea hotărîtă a tendințelor de pălăvrăgeală.

Comandanții, cu sprijinul organelor și organizațiilor de partid și de U.T.C., toți comuniștii au datoria să militeze cu consecvență pentru dezvoltarea unei atitudini critice și autocritice față de manifestările de automulțumire și de aspectele necorespunzătoare privind profilul politic, profesional și moral al lucrătorului de securitate.

Întărirea vigilenței și combativității revoluționare, dezvoltarea conștiinței socialiste a lucrătorilor de securitate, educarea lor în spiritul cinstei, corectitudinii, respectării și aplicării neabătute în practică a principiilor normelor eticii și echității socialiste, asigurarea în unități a unui climat necesar afirmării opiniei colective împotriva abaterilor, în vederea prevenirii abuzurilor și încălcărilor legalității socialiste, vor fi preocupări de bază ale organelor și organizațiilor de partid, ale comandanților și șefilor de pe toate treptele ierarhice, ale tuturor comuniștilor.

Transpunînd în viață indicațiile și orientările comandantului suprem și urmîndu-i exemplul strălucit de abnegație și devotament față de cauza socialismului și comunismului, de dăruire totală pentru binele patriei și poporului, organele de securitate își vor spori necontenit eforturile, pentru ca în cel mai scurt timp să-și ridice nivelul de angajare și răspundere în executarea misiunilor încredințate, să realizeze o nouă calitate în muncă, potrivit înaltelor exigențe înscrise în documentele programatice ale Congresului al XII-lea al Partidului Comunist Român.

Pornind de la obligațiile pe care le avem în apărarea avuției naționale — ca dealtfel și a celorlalte valori fundamentale ale societății noastre — se impune să acordăm o atenție prioritară cunoașterii și prevenirii comiterii de infracțiuni, a evenimentelor deosebite și a altor fapte ce pot leza buna funcționare a transporturilor, deoarece, după cum

STABILIREA PRIORITĂȚILOR ÎN SUPRAVEGHEREA INFORMATIVĂ A ELEMENTELOR SUSPECTE DIN SECTOARELE DE TRANSPORTURI FEROVIARE ȘI NAVALE, FACTOR DE BAZĂ AL PREVENIRII EVENIMENTELOR DEOSEBITE ȘI A ALTOR FAPTE CE POT LEZA ECONOMIA NAȚIONALĂ

Documentar

arăta tovarășul Nicolae Ceaușescu, secretarul general al Partidului Comunist Român, „*De buna funcționare a transportului feroviar depind aprovizionarea cu materii prime și materiale a tuturor unităților economice, satisfacerea operativă și îndestulătoare a populației cu mărfuri de consum, asigurarea circulației ireproșabile a cetățenilor... Așa cum dereglările survenite în sistemul circulator omenesc pun în pericol însăși viața omului, defecțiunile și dereglările sistemului circulator al societății — căile ferate — produc grave tulburări în toate compartimentele producției și consumului, în desfășurarea vieții publice*". *)

Aprecierile enunțate scot în evidență — cu suficientă tărie — sarcinile și responsabilitățile ce decurg pentru aparatul de contrainformații economice — din sectorul transporturilor — de a milita pentru cunoașterea, prevenirea și contracararea tuturor acțiunilor de natură a produce evenimente, perturbații sau alte fapte antisociale ori păgubitoare economiei naționale.

*) Nicolae Ceaușescu: „*România pe drumul desăvîrșirii construcției socialiste*", Vol. 2, pag. 180.

Desigur, a preveni înseamnă — în primul rînd — a cunoaște, iar pentru a cunoaște este necesară o bună organizare a muncii pe prioritățile reglementate prin ordinele conducerii ministerului nostru. De aceea, apreciem că pentru cei care lucrăm în aparatul de contrainformații economice din sectorul transporturilor ne revin, cu prioritate, sarcini de a asigura:

- securitatea conducerii partidului și statului nostru, a conducătorilor de partide și state străine în timpul cît se află pe teritoriul R.S. România, pe timpul deplasării acestora cu mijloacele de transport din parcul Ministerului Transporturilor și Telecomunicațiilor;
- securitatea circulației trenurilor și navelor cu indicative speciale aparținînd Ministerului Apărării Naționale, a celor străine — cu astfel de indicative — care tranzitează rețeaua de căi ferate de pe teritoriul R. S. România sau se află în apele noastre teritoriale;
- circulația trenurilor și a navelor de călători și mărfuri pentru care se primesc consemne speciale;
- prevenirea acțiunilor diversionist-teroriste pe aceste mijloace de transport, ca și încercarea unor elemente de a le folosi drept canale de scoatere ilegală a unor documente, date și informații;
- circulația trenurilor și a navelor în ordinea rangurilor, cu acordarea întîietății celor din traficul internațional, a încărcăturilor speciale, perisabile și de export.

Pentru executarea, în condiții de calitate superioară a sarcinilor menționate, se impune o mai bună organizare a muncii la nivelul fiecărui lucrător pentru cunoașterea situației operative, în primul rînd, din obiectivele și zonele cu un grad sporit de vulnerabilitate și periculozitate și elucidarea tuturor faptelor ce conturează caracterul de fenomen, a practicilor și abaterilor de la instrucțiunile de serviciu și normele de comportament ce pot aduce atingere valorilor pe care sîntem chemați să le apărăm.

În această ordine de idei, considerăm stringent necesar ca ofițerii de contrainformații din transporturile feroviare și navale să-și îndrepte eforturile, cu prioritate, spre elementele ce își desfășoară activitatea în cadrul regulatoarelor de control și dirijarea circulației, triajelor și complexelor feroviare, stațiilor de frontieră sau cu volum mare de încărcări și descărcări, a celor din vîrf de pantă, din compartimentele al căror personal este implicat și execută atribuții de revizie, întreținere sau reparații la materialul rulant, linii și instalații, spre șantierele navale, punctele de încărcare și descărcare a navelor.

Între obiectivele prioritare ale supravegherii informative trebuie incluse și cele ce nu sînt legate direct de securitatea navelor sau a circulației trenurilor, dar care, prin problematica și caracterul lor, sînt vizate de cercurile reacționare din exterior și serviciile de informații străine. Aceste obiective sînt cele unde se concentrează ori se lucrează cu

date și documente secrete de stat, compartimentele de protocol și relații cu străini, depozitele de armament, muniții, explozive și substanțe radioactive, mijloacele de transport încărcate cu asemenea produse, lucrările de artă importante (viaducte, poduri, tunele), precum și șantierele ce execută lucrări la linie și instalații.

Este necesară organizarea unei supravegheri informative competente, pentru a cunoaște și preveni eventualele acțiuni ostile ale unor elemente din depouri și remizele de locomotive, atelierele reparatoare de material rulant — locomotive și vagoane —, a celor cu acces pe liniile industriale și uzinale ori în șantierele navale și calele navelor.

Trebuie sporite preocupările de a studia și a ne edifica asupra neglijențelor și posibilităților ce pot crea evenimente sau favoriza comiterea de infracțiuni deosebit de periculoase în siguranța circulației. Se impune să cunoaștem și — prin posibilitățile pe care le avem — să veghem la înlăturarea defecțiunilor de la liniile de cale ferată, de la unele instalații, cît și pentru prevenirea și combaterea, pe toate căile, a tendințelor de depozitare în dezordine sau de neridicare din preajma căii ferate a materialelor așa-zis mărunte (traverse, cupoane de șină, eclise, plăci, tirfoane etc.) ce adesea sînt așezate ca obstacole înaintea trenurilor de către elemente ostile, iresponsabile sau minori.

Desigur, ne-am referit doar la cîteva dintre prioritățile pe care trebuie să le acordăm activității de supraveghere informativă în unitățile din transporturile feroviare și navale. Acestea, însă, vor putea fi rezolvate la nivelul exigențelor puse în fața noastră de conducerea ministerului, numai dacă, în frontul nostru de lucru vom avea în atenție categoriile de elemente care, în mod real, pot prezenta un anume pericol. De aceea, considerăm că, în baza concluziilor ce s-au desprins și a indicațiilor care s-au dat în recenta ședință de lucru cu activul de partid și de comandă din Departamentul securității statului, este necesar să completăm și să ținem la zi evidența următoarelor categorii de elemente:

- cele cuprinse în evidențele de securitate pentru antecedentele politice penale reacționare (cadre și agenți ai serviciilor de spionaj ce au desfășurat activitate contra României, trădători de patrie, condamnați pentru infracțiuni contra securității statului, membrii fostei organizații legionare și ai altor organizații cu caracter fascist, membrii fostelor partide burghezo-moșierești și organizațiilor lor de tineret, membrii organizațiilor naționalist-șovine, descendenții acestora, persoane din rîndul cultelor și sectelor care au desfășurat activități potrivnice statului, alte persoane cu astfel de activități contra securității statului);
- elemente condamnate pentru infracțiuni de drept comun săvîrșite în grup, prin tîlhărie sau cruzimi, ori alte forme ce constituie pericol social;
- persoane din medii ostile, pretinse „protestatare", cu relații în rîndul cetățenilor străini suspecți de acte de terorism și diversiune, sau cu străini cunoscuți că au făcut parte din bande de spărgători și tîlhărie asupra mijloacelor de transport, dezertori din armată;
- elemente ușor influențabile, avide după bani, aventuriere, capabile să comită acțiuni ce se pot solda cu evenimente grave în transporturile feroviare și navale;
- elemente fanatice, dușmănoase, din rîndul cultelor și sectelor;
- iresponsabili sau alienați mintal, persoane cunoscute cu manifestări neuropsihice — schizofrenici, paranoici etc.;
- persoane îndepărtate de la calea ferată ca urmare a unor abateri disciplinare, amendați contravențional pentru infracțiuni contra siguranței circulației;
- elemente din rîndul personalului muncitor din ramurile de exploatare feroviară și navală care: încalcă sistematic prevederile instrucționale de serviciu; consumă băuturi alcoolice înainte și în timpul serviciului; au o viață personală sau de familie dezorganizată ori viciată; se prezintă la serviciu neodihniți din cauza prestării unor munci prelungite în gospodăria particulară sau în alte sectoare etc.;
- persoane care întrețin relații în afara cadrului legal cu străini (relații cu navigatori străini, persoane care stabilesc contacte în străinătate în timpul transporturilor feroviare și navale internaționale și pe care încearcă să le mențină în secret).

Toate aceste categorii de elemente trebuie să fie cunoscute, evidențiate în anexele dosarelor de obiectiv, iar activitatea de supraveghere a lor se impune să se desfășoare în colaborare și cooperare cu alte unități ale Ministerului de Interne, îndeosebi cu cele ce au sarcini pe profilul muncii de informații interne și cu organele de miliție din transporturile feroviare.

Considerăm necesară o asemenea conlucrare cu toți factorii care ne pot sprijini în cunoașterea activității elementelor urmărite, pentru a putea preveni la timp orice tentativă de producere a unor evenimente ori fapte ce ar putea perturba buna organizare și funcționare a transporturilor și, prin aceasta, ar putea leza economia națională.

Activitatea de contrainformații economice din sectorul transporturilor trebuie să capete noi valențe, să se ridice — printr-o mai bună organizare — la nivelul cerințelor și exigențelor etapei pe care o parcurgem. Organizînd munca pe prioritățile impuse de practică, stăpînind corespunzător problemele din sectoarele de responsabilitate, vom contribui la realizarea unei noi calități și în acest sector important, de înaltă responsabilitate.

Colonel **Mircea NIȚĂ**
Colonel **Mircea BARBU**

O NOUĂ INSTITUȚIE DE ACOPERIRE A SPIONAJULUI ITALIAN

Cazuistica rezolvată de organele de securitate în decursul anilor dovedește cu prisosință că serviciile de spionaj își acoperă cadrele și agenții în instituții de diferite profiluri, începînd cu misiunile diplomatice pînă la asociații de cele mai diverse nuanțe.

Spionajul italian a folosit cu precădere în ultima perioadă mai multe firme și instituții economice, comerciale sau cu caracter așa-zis tehnico-științific prin care a trimis pe teritoriul țării noastre o serie de cadre și agenți cu misiuni concrete de spionaj și de racolare a unor persoane de valoare. Tot pe linia diversificării formelor de acoperire a cadrelor și agenților săi, serviciul de spionaj italian a recurs și la o serie de organizații cu caracter obștesc și de masă, efectuînd infiltrări chiar în organizațiile progresiste și de stînga din Italia, ai căror reprezentanți vizitează România în mod oficial.

O asociație bizară...

Cu ani în urmă, gerovitalul românesc pătrunsese cu succes și cu bune perspective de viitor pe piața italiană, unde, pe baza unor testări riguroase în diverse clinici, culegea aprecieri dintre cele mai favorabile.

Cum era și firesc, interesul pentru formula acestui medicament a pus în mișcare forțe însemnate pentru a se intra în posesia secretului. După mai multe acțiuni nereușite de compromitere a medicamentului, s-a recurs la fabricarea unui produs asemănător într-o țară occidentală, care nu a dat însă satisfacție, nefiind acceptat de pacienți.

Într-o astfel de situație s-a trecut la o acțiune de penetrare în mediul cercetătorilor români ce lucrau în domeniul gerovitalului. Reprezentantul unor firme italiene importatoare de medicamente nu întîrzie să invite în Italia, pe spezele sale, pe secretarul științific al Institutului de geriatrie, dr. „PÎRVU".

Comerciantul italian i-a oferit doctorului român un sejur deosebit de agreabil în Italia și, printre altele, exploatînd unele slăbiciuni de caracter, vanitatea profesională a acestuia, i-a vorbit și i-a prezentat pe un anume „ROSS", o așa-zisă somitate medicală cu mai multe titluri academice, „președintele" internațional al asociației „RINOVAMENTO MEDICO" (Umanizarea Medicinei), cu scopul vădit de a-l introduce pe acesta în cercul unor renumiți medici și cercetători români.

„ROSS" îl înscrie pe dr. „PÎRVU" în „RINOVAMENTO MEDICO" și-i cere ca după ce va reveni acasă să constituie o „filială" a acesteia în România, punîndu-i la dispoziție imprimate de adeziune și însemne ale asociației.

Verificările efectuate de organele de securitate asupra acestei „asociații" și a „președintelui" său internațional au condus la concluzii de interes pentru munca de contraspionaj. Printre altele, s-a stabilit că actul de naștere al „asociației" are o datare contradictorie și că a fost înființată special cu scopul de a penetra în cercetarea științifică din țările socialiste, folosind ca argument stimularea legăturii dintre oamenii de știință și medicii de pretutindeni.

Deși asociația pretindea prin tipăriturile sale că este „liberă și apolitică", în seturile de materiale documentare difuzate în țara noastră au apărut foi volante prin care oamenii de știință români erau îndemnați la nesupunere și pasivitate politică.

Prin dr. „PÎRVU" și contactele pe care „ROSS" le realiza în timpul venirilor sale tot mai dese în țara noastră, asociația era prezentată într-o lumină favorabilă, ca fiind foarte serioasă și plină de bune intenții în ceea ce privește legăturile cu oamenii de știință români. S-au făcut oferte formale de burse pe spezele asociației, promisiuni de cazare a bursierilor români în casele de oaspeți ale acesteia, însă cei ce au mers în Italia nu au putut constata existența lor. Mai mult, așa-zisul cabinet medical de lucru al lui „ROSS" era un modest apartament, echipat sumar cu cîteva instrumente medicale și nu dovedea nici pe departe că ar servi unor activități medicale. Deși în „cabinet" sau în camerele alăturate nu exista nici o masă chirurgicală și nici pacienți, cînd „ROSS" primea vizita unui român, avea grijă să fie găsit îmbrăcat în costum de chirurg și să simuleze că abia ieșise dintr-o operație.

Pentru a-i satisface lui „PÎRVU" dorința de a călători și a se „specializa" în străinătate, „ROSS" i-a oferit o bursă de două luni, pe care i-a transmis-o însă formal în numele Institutului de gerontologie din Torino, instituție de înaltă ținută științifică, și nu ca fiind a asociației „RINOVAMENTO MEDICO". Mai surprinzător este faptul că dr. „PÎRVU" și-a făcut „specializarea" într-o altă instituție, respectiv la Institutul de biochimie din Verona, unde „ROSS" avea relații.

Referitor la personalitatea „deosebită" a lui „ROSS" este suficient de arătat că acesta își susținea activitatea „științifică" față de interlocutori prin a le înmîna o mică broșură cu rezultatul cercetărilor sale, editată în 1946, iar atunci cînd oferea vreo masă avea grijă să ia bonurile de plată.

De regulă, „ROSS" venea în țara noastră în fruntea unor grupuri de turiști italieni cu o compoziție eterogenă și prin dr. „PÎRVU" contacta în cadru neoficial oameni de știință români, pe care îi studia cu atenție și se interesa de temele lor de cercetare, manifestînd curiozitate mai ales pentru cele din domeniile geriatriei, fiziologiei și inframicrobiologiei.

Cu ocazia unor mese oferite într-un cadru intim, la care a invitat și un membru al Ambasadei italiene din București, a asigurat ca discuțiile purtate să fie înregistrate în secret pe bandă magnetică. După una dintre călătoriile efectuate în România, „ROSS“ a recurs la publicarea unor scurte știri în două gazete neînsemnate din Italia, referitoare la o așa-zisă „vizită oficială“ pe care ar fi făcut-o în țara noastră în fruntea unei delegații de „medici italieni“. Aceste articole le-a prezentat apoi unor oameni de știință români, pentru a le spori încrederea în asociație și a întări legenda folosită pentru acoperirea ei.

În urma studiului întreprins asupra cercetătorilor români contactați cu diverse prilejuri, „ROSS“ a selecționat cîteva persoane pe care le-a indicat lui „VLAD“, funcționar diplomatic, cunoscut agent de spionaj din Ambasada italiană, pentru a se ocupa de ele. Bunăoară, referindu-se la dr. „BARBU“, „ROSS“ i-a indicat agentului din ambasadă „să-l cultive și să-l studieze îndeaproape, întrucît lucrează într-un institut important și are acces în cercurile guvernamentale române“.

Pentru a-și consolida poziția, „ROSS“ a încercat să oficializeze asociația în țara noastră, prin crearea unei așa-zise „delegații externe“ în România, în fruntea căreia a numit, fără să-l consulte, un reputat om de știință român, iar ca secretar l-a acreditat pe dr. „PÎRVU“.

...și un epilog firesc

Față de acțiunile întreprinse de „ROSS“ în calitatea sa de pion avansat al asociației „RINOVAMENTO MEDICO“ în țara noastră, organele de contraspionaj, în colaborare cu Direcția I și Securitatea municipiului București, au luat măsuri complexe de cunoaștere îndeaproape a planurilor puse la cale de spionajul italian sub această acoperire, de zădărnicire a lor și de prevenire a căderii oamenilor de știință români în plasa țesută de fantomatica asociație științifică internațională.

Eforturile principale au fost îndreptate în primul rînd în direcția clarificării legăturilor lui „PÎRVU“ cu această asociație și a stabilirii activităților concrete pe care trebuia să le realizeze în favoarea ei. A rezultat, astfel, că dr. „PÎRVU“ se angajase față de „ROSS“ să lărgească cercul celor cuprinși în asociație, lucru pe care l-a și făcut, ajungînd la un moment dat să înscrie, cu statut de membri efectivi, afiliați sau de onoare, circa douăzeci de persoane, de cele mai diverse profesii și preocupări, de la savanți pînă la femei de moravuri ușoare. De asemenea, promisese că se va strădui să obțină acordul conducerii Ministerului Sănătății pentru organizarea unor manifestări așa-zis „științifice“. Aceste manifestări urmau să aibă loc, alternativ, în Italia și România, cheltuielile fiind suportate din fondurile asociației. Ulterior, „ROSS“ a motivat că nu se mai pot întîlni în Italia, deoarece „castelul“ pus la dispoziția asociației de municipalitatea din Portofino s-ar afla în reparații și a insistat ca manifestările respective să se țină numai în România, în stațiunea Neptun, românii urmînd să-și suporte singuri cheltuielile, iar el să vină cu un grup de turiști italieni, tratînd programul prin O.N.T. și nicidecum prin forurile științifice îndrituite.

Împreună cu „VLAD“, agentul spionajului italian care lucra în Ambasada Italiei la București, „ROSS“ i-a analizat pe toți românii cooptați de „PÎRVU“ în asociație, selecționîndu-i pe cei ce prezentau interes și punînd la punct sistemul de studiere a lor, atît în România, de către „VLAD“, cît și cu prilejul proximei lor vizite în Italia, de către „ROSS“.

În centrul preocupărilor lui „ROSS“ și „PÎRVU“ ședeau îndeosebi cercetători ca „MIHAI“, care tocmai lucra la o temă nouă în domeniul inframicrobiologiei și obținuse deja unele rezultate în premieră pe plan mondial, sau dr. „ZISU“, autorul unei noi metode de stimulare a suturii fracturilor osoase, aflată împreună cu aparatura necesară în stadiu de brevetare. Îi interesau, de asemenea, cercetările care se efectuau la Institutul de fiziologie normală și patologică, la cel de oncologie, precum și cele de la Institutul de geriatrie.

În calitate de „secretar“ al asociației, dr. „PÎRVU“ avea sarcina ca atunci cînd vreo persoană dintre cele vizate urma să se deplaseze în Italia pe linie de serviciu sau turistică să-i recomande să-l viziteze pe „ROSS“. La rîndul său, „VLAD“ anunța pe „ROSS“ despre cei ce solicitau viză, indicîndu-i totodată ziua cînd aceștia vor ajunge în Italia.

Adîncindu-se verificările asupra lui „PÎRVU“ s-a stabilit că acesta este un element imoral, abuziv, stăpînit de dorința de parvenire și înavuțire. El se străduia să satisfacă toate cererile lui „ROSS“ întrucît primise de la acesta, în afară de bursă, numeroase cadouri costisitoare, precum și bani pe timpul cît s-a aflat în Italia, cu care și-a cumpărat un autoturism marca Volkswagen.

Pentru a se pune capăt activității desfășurate de „PÎRVU“ în favoarea acestei oficine a spionajului italian, la 9 mai 1979 s-a organizat reținerea sa la aeroportul Otopeni. El urma să se deplaseze la Tokio pentru a participa la un congres, pe baza unei invitații nominale obținută prin procedeul ce-i era caracteristic. Cunoscîndu-se că are asupra sa sume în valută pe care intenționa să le scoată ilegal din țară și pentru a se preveni prin această plecare o acțiune de trădare, s-a trecut la reținerea lui în secret, anularea deplasării și începerea cercetărilor. La percheziție s-au găsit valori și materiale care au confirmat informațiile existente, iar în cadrul cercetărilor „PÎRVU“ a recunoscut că întreținea relații cu străini în afara cadrului legal.

Cu aprobarea Comitetului municipal de partid București și a Departamentului securității statului s-a organizat punerea sa în dezbatere publică în fața activului de partid din unitățile de pe Platforma industrială Măgurele. Cei peste 200 de participanți și-au manifestat indignarea față de activitatea lui „PÎRVU“ și au cerut în unanimitate excluderea lui din partid, destituirea din postul de conducere

pe care îl deținea și îndepărtarea din instituție. Această dezbatere a determinat o atitudine mai combativă pe linia respectării legislației și a evidențiat necesitatea cunoașterii mai îndeaproape a preocupărilor oamenilor, atît în procesul muncii, cît și în viața extraprofesională. Buna organizare a acțiunii, în cooperare cu Direcția a II-a, a dus la creșterea spiritului de vigilență în obiectivul respectiv, mai mulți oameni ai muncii prezentîndu-se la organele de securitate pentru a face sesizări cu privire la legăturile neoficiale cu diferiți străini.

Dezbaterea a generat, de asemenea, o serie de învățăminte pentru organele de securitate pe linia perfecționării muncii de apărare a secretului de stat și a oamenilor de valoare din domeniul cercetării, evidențiind unele neajunsuri existente în aplicarea și respectarea legislației în vigoare din acest sector de activitate, după cum urmează :

— S-a manifestat lipsă de fermitate față de acțiunile asociației „RINOVAMENTO MEDICO", deși exista cadrul legal care reglementează înscrierea cetățenilor români în asociații științifice străine. Legislația în materie nu a fost însă cunoscută și din această cauză activitatea desfășurată de „ROSS" nu a putut fi contracarată încă de la început.

— Nu s-a acționat corespunzător pentru verificarea purtătorilor de secrete, atît în procesul muncii, cît și în activitatea particulară. Din cazul respectiv a rezultat că legăturile neoficiale cu străinii se realizează, de regulă, în afara cadrului profesional, iar organele de securitate n-au acordat atenția cuvenită verificărilor ce se impuneau tocmai sub acest aspect.

— A existat o slabă preocupare pe linia verificării persoanelor care primesc invitații nominale de a participa la manifestări științifice internaționale, deși, de regulă, asemenea invitații sînt rezultatul unor relații neoficiale cu cetățeni străini.

Din indicația Comitetului municipal de partid București, cazul a fost prelucrat și în alte unități de cercetare din domeniul medical, din care făceau parte persoane înscrise de „PIRVU" în „RINOVAMENTO MEDICO".

Concluziile ce se desprind din analiza tuturor aspectelor rezultate din acest caz constituie un serios temei pentru a se spori spiritul de vigilență și combativitate la nivelul întregului aparat de securitate și a se asigura apărarea și păstrarea cu fermitate a secretului de stat, indiferent de acoperirile și subterfugiile practicate de serviciile de spionaj în activitatea lor desfășurată împotriva țării noastre.

Lt. col. **Ion TAMEȘ**
Lt. col. **Sergiu SPÎNU**

Organizarea și desfășurarea negocierilor cu elementele teroriste în situația cînd au reușit să ocupe un obiectiv și să rețină ostatici

— I —

Acțiuni teroriste — avînd ca mobil scopuri politice sau obținerea de avantaje materiale —, prin care s-au luat ca ostatici persoane cu influență în viața social-politică, au fost comise, spontan, de-a lungul întregii istorii a umanității.

În ultimii ani, în contextul recrudescenței terorismului internațional, răpirile, sechestrările și luările de ostatici — avînd mobiluri dintre cele mai diverse — înregistrează, în diferite state ale globului, o frecvență deosebită, constituind activități riguros organizate, în comiterea cărora se folosesc metode diversificate.

Organizate și comise de grupări extremist-diversioniste — *inclusiv de nuanță fascistă* — ce acționează în diferite zone ale lumii, răpirile și deținerea ca ostatici a unor personalități ale vieții politice și economice, a unor demnitari și magistrați, *au devenit forme de manifestare ale terorismului actual,* alături de ocuparea sau distrugerea unor obiective, deturnarea de aeronave și comiterea de asasinate.

Deceniul pe care îl parcurgem a fost marcat, din acest punct de vedere, de un număr impresionant de asemenea acțiuni, soldate cu urmări grave care au afectat înseși relațiile dintre state.

Astfel, în septembrie 1972, în timpul desfășurării Olimpiadei de la München, 9 sportivi israelieni au fost uciși după ce au fost luați ostatici de un comando aparținînd organizației „Septembrie negru". În anul următor, Pierre Laporte, ministrul muncii în guvernul provinciei canadiene Quebec, a fost răpit și, după 12 zile de captivitate, ucis de un comando aparținînd grupării „Frontul de Eliberare a Quebec-ului". În aceeași perioadă, un grup terorist al organizației „Septembrie negru" a ocupat, prin forță, reședința ambasadorului Arabiei Saudite în Sudan, răpind 5 diplomați — inclusiv soțiile și copiii acestora — care participau la o recepție.

Din 1975, răpirile și luările de ostatici au cunoscut o frecvență deosebită; aria de manifestare a acestora, modalitățile și formele de acțiune utilizate de elementele teroriste au fost mult extinse. S-au înregistrat acte al căror grad înalt de violență a tulburat conștiința umanității.

Printre acestea amintim răpirea, în februarie 1975, a lui Peter Lorenz, preșe-

dintele Partidului creştin-democrat din Berlinul Occidental, pus în libertate după 14 zile în schimbul eliberării din detenţie a cinci terorişti vest-germani şi obţinerii unor importante sume de bani; ocuparea ambasadei R. F. Germania din Stockholm — la 24 aprilie 1975 — şi asasinarea a doi diplomaţi luaţi ostatici; atacul asupra sediului OPEC din Viena, în decembrie 1975, soldat cu reţinerea a peste 50 de ostatici, printre care şi miniştrii petrolului ai ţărilor membre OPEC; ocuparea, în anul 1976, a ambasadei S.U.A. din Malayezia şi a R. A. Egipt de la Madrid; atacul asupra unui tren de călători în localitatea Beilen din Olanda şi reţinerea ca ostatici a 75 de călători de către un grup terorist alcătuit din tineri aparţinînd unei organizaţii molucane; răpirea, în centrul Londrei, şi deţinerea ca ostatici, de un comando al IRA (Armata republicană irlandeză), a doi cetăţeni englezi; răpirea, în luna ianuarie 1978, a industriaşului francez, E. J. Empain, eliberat după 3 luni de captivitate; răpirea, în martie a aceluiaşi an, a lui Aldo Moro, preşedintele Consiliului naţional al Partidului democrat creştin italian şi asasinarea sa după trei săptămîni; ocuparea ambasadei egiptene din Ankara, în iulie 1979, cînd au fost luaţi 20 de ostatici, inclusiv ambasadorul.

După cum relevă cazuistica internaţională, în ultimii ani — alături de alte categorii vizate — personalul diplomatic, îndeosebi ambasadorii au constituit obiectivul permanent al preocupărilor grupărilor teroriste. Din anul 1968, peste 95 de diplomaţi sau funcţionari diplomatici au constituit obiect al acţiunilor teroriste, 40 dintre ei fiind răpiţi, sechestraţi sau luaţi ostatici.

Menţionăm că eventuala luare de ostatici din rîndul cetăţenilor străini aflaţi pe teritoriul ţării noastre poate duce la implicaţii politice, *rezolvarea unor asemenea cazuri necesitînd analiza la nivel guvernamental.*

— II —

Acţiunile teroriste prin care se reţin ostatici prezintă particularităţi faţă de celelalte forme de manifestare a acestui fenomen.

Dispunînd de ostatici, *teroriştii condiţionează viaţa acestora de satisfacerea de către autorităţi a unor revendicări*, determinîndu-le astfel să acţioneze sau să se abţină de a acţiona, constrîngîndu-le prin însăşi acţiunea de deţinere în captivitate a acestor persoane.

Printre obiectivele frecvent vizate de elementele teroriste în acţiunile de luări de ostatici se află: *sediile oficiilor diplomatice, ale reprezentanţelor comerciale străine şi agenţiilor aeriene; mijloacele de transport; instituţiile de stat* (sedii ale unor partide, ale organelor de poliţie, ale presei, bănci) etc.

Sporirea numărului acţiunilor teroriste cu luare de ostatici îngrijorează tot mai mult organele specializate din diferite ţări, în special occidentale, întrucît intervenţia acestora — *dificilă în toate cazurile* — devine şi mai greu de realizat în prezenţa ostaticilor. Iată de ce, strategia oportună care se impune a fi adoptată este *prevenirea* — încă din faza de iniţiere şi pregătire — *a oricăror acţiuni cu caracter terorist-diversionist.*

Pornind de la acest deziderat, ordinul ministrului de interne nr. 001370/1978 — ce reglementează activitatea de profil antiterorist — statuează prevenirea ca sarcină prioritară a aparatului Ministerului de Interne.

Potrivit prevederilor ordinului, prevenirea constă în *organizarea şi desfăşurarea activităţii informativ-operative, luarea măsurilor de pază şi apărare a persoanelor şi obiectivelor vizate de elementele terorist-diversioniste, a aeronavelor româneşti în zbor şi la escale de scurtă durată, precum şi efectuarea controlului antiterorist şi antideturnare, pentru descoperirea şi contracararea acţiunilor cu caracter terorist.*

Acelaşi ordin, avînd în vedere o eventuală situaţie extremă, în art. 41 precizează: *„Comandanţii (şefii) care conduc acţiunile de intervenţie antiteroristă, pe baza aprobărilor superioare obţinute, pot dispune: evacuarea populaţiei din clădirile şi zonele expuse; iniţierea şi desfăşurarea „negocierilor" cu elementele teroriste; întoarcerea din zbor, schimbarea rutei sau aterizarea avioanelor româneşti care sînt în pericol ca urmare a unor acte teroriste; deschiderea focului şi începerea acţiunilor de lichidare a elementelor teroriste".*

— III —

Desfăşurarea negocierilor reprezintă etapa psihologică de acţiune care vizează determinarea elementelor teroriste, în cazul cînd au reuşit să ocupe un obiectiv şi să reţină ostatici, să acţioneze în direcţia anticipată de organul de specialitate antiterorist.

Scopul acţiunii constă în *eliberarea ostaticilor şi determinarea comandoului să renunţe la continuarea actului terorist.* Acest fapt impune organizarea riguroasă şi pregătirea temeinică a negocierilor, pentru a se asigura succesul lor deplin.

În pregătirea şi organizarea negocierilor se cere să se aibă în vedere: aspectele ce privesc membrii comandoului şi îndeosebi pe conducătorul grupului; situaţia ostaticilor; condiţiile existente la obiectivul ocupat; personalitatea negociatorului.

Organizarea negocierilor se realizează pe baza analizei atente a tuturor datelor şi informaţiilor ce se deţin despre membrii comandoului, avîndu-se în vedere, în primul rînd, conducătorul grupului terorist, astfel:

a) starea afectivă şi emoţională:

— temperament; caracter; stăpînirea de sine; starea psihică şi de sănătate;

b) poziţia ce o deţine în cadrul grupului:

— dacă este recunoscut de ceilalţi membri ai comandoului drept conducător al grupului terorist; atitudinea sa în cadrul grupului (îşi impune punctul de vedere, este ascultat etc.);

c) ataşamentul faţă de cauza acţiunii comise:

— actul terorist constituie urmarea unor motivaţii personale sau este impus de organizaţia căreia îi aparţine; împărtăşeşte activitatea şi principiile de viaţă ale membrilor grupului; se teme de urmări din partea celor ce-l dirijează în cazul cînd acţiunea teroristă nu se finalizează; atitudinea faţă de ostatici.

d) date cu privire la grupul de comando:

— numărul membrilor grupului; armamentul, muniţia, puterea de foc de care dispune; pregătirea intelectuală a elementelor din grup.

Deţinerea de informaţii cît mai complete despre autorii acţiunii şi obţinerea de noi date — *prin observări permanente efectuate asupra obiectivului, de la martorii oculari, de la persoanele care au reuşit să fugă din obiectiv, de la eventualii ostatici eliberaţi etc.* — din care să rezulte aspecte referitoare la autorii actului terorist, reprezintă elemente importante în procesul de pregătire a negocierilor.

Întrucît rolul negocierilor este de a realiza dominarea psihologică a elementelor teroriste şi de a-i determina să dea curs cerinţelor formulate de organele competente, se impune, alături de stabilirea unui mod adecvat de acţiune, şi alegerea negociatorilor.

Persoanele care vor fi incluse în grupa de negociere vor fi selecţionate, avîndu-se în vedere următoarele cerinţe:

- să posede cunoştinţe de psihologie, de comportament uman în împrejurări dificile;
- să stăpînească tehnica negocierilor;
- să aibă o înfăţişare matură şi o ţinută decentă, care să impună prestanţă şi autoritate;
- să cunoască în detaliu conţinutul misiunii, poziţia organului competent faţă de actul săvîrşit şi autorii;
- să cunoască specificul activităţii antiteroriste;
- să primească toate datele şi informaţiile necesare pentru a-şi organiza adecvat planul de desfăşurare a negocierilor.

De asemenea, persoanele selecționate *vor trebui să se integreze în specificul și atmosfera activității antiteroriste*, să primească și să analizeze toate datele și informațiile necesare organizării și desfășurării negocierilor.

În alcătuirea planului de negocieri nu trebuie scăpate din vedere datele ce se referă la ostatici și la obiectivul ocupat, astfel :

a) cu privire la ostatici :

— cine și cîți sînt; calitatea lor (funcție, loc de muncă, domiciliul); starea sănătății; documente și valori ce le dețin asupra lor.

b) referitor la obiectivul ocupat :

— locul concret în care se află elementele teroriste și ostaticii; dacă oferă sau nu protecție elementelor teroriste față de eventuala acțiune a forțelor de intervenție; dacă teroriștii au asigurată vizibilitatea asupra zonei din jurul obiectivului; căi secundare de acces în obiectiv; posibilitatea de pătrundere în obiectiv a forțelor de intervenție; mijloacele de comunicare.

În baza acestor informații se *elaborează planul de negocieri* care, prin modul de desfășurare și abordare a problemelor, trebuie să asigure un cîștig de timp material ce va fi folosit de statul-major operațional pentru reorientarea — în funcție de situație — a măsurilor ce se întreprind.

— IV —

Timpul reprezintă un element important al acțiunii de negociere. Cîștigarea de teren pe această linie, prin „întrebări și răspunsuri de așteptare", duce la epuizarea nervoasă a teroriștilor și, inevitabil, la comiterea de greșeli, care — *exploatate la momentul oportun* — ușurează misiunea organelor împuternicite să soluționeze cazul respectiv.

Ca prim punct al negocierii va figura, în toate cazurile, *stabilirea contactului cu elementele teroriste și abordarea unor probleme de ordin general care să creeze posibilitatea informării statului-major operațional cu privire la starea fizică și psihică a ostaticilor și membrilor comandoului.* Se va aduce apoi în discuție, succesiv, în raport cu poziția interlocutorilor, întreaga gamă de probleme, așa cum a fost stabilită în planul de negocieri.

Întrucît acțiunile teroriste care se soldează cu luări de ostatici au, fiecare în parte, particularități specifice, determinate de modalitățile de comitere, este dificil de stabilit un tipar strict de desfășurare a negocierilor; fiecare caz se rezolvă în funcție de situația concretă.

Pe baza analizei practicii în materie, se pot sintetiza însă următoarele :

— negociatorul nu trebuie să fie cel care ia decizia finală; acest fapt îi permite amînarea răspunsurilor, cîștigarea de timp în folosul organelor de securitate și menținerea contactului cu partea adversă, inclusiv în cazurile cînd satisfacerea cererilor grupului de comando sînt întîrziate sau refuzate;

— toate pretențiile și cererile emise de teroriști trebuie negociate. Cu toate acestea se vor refuza — *categoric* — două eventuale solicitări :

- furnizarea de armament, întrucît acceptarea unei asemenea cereri sporește pericolul și, totodată, pe plan psihologic, asigură revitalizarea stării psihice a teroriștilor, putînd astfel renunța la continuarea tratativelor și comite noi acțiuni;
- oferirea ca ostatici a altor persoane în schimbul celor ce urmează a fi puse în libertate.

În acest scop :

— nu va fi acceptată niciodată satisfacerea vreunei cereri a grupului de comando fără a se obține ceva în schimb; așa, spre exemplu, dacă teroriștii se află într-o aeronavă și solicită alimentarea acesteia, *satisfacerea cererii va fi condiționată de eliberarea copiilor, femeilor și suferinzilor din rîndul ostaticilor;*

— este utilă *determinarea teroriștilor să adopte ei înșiși decizii, care vor fi discutate împreună*, întrucît o astfel de atitudine îi va obosi. Cerîndu-se mereu detalii cu privire la ostatici și lămuriri referitoare la deciziile adoptate, treptat nu vor mai fi în măsură să aibă control asupra situației, devenind dominați psihologic;

— elementelor teroriste *nu li se vor oferi soluții*, întrucît acest fapt le favorizează gîndirea și îi ajută în alegerea căilor de acțiune convenabile intereselor lor.

Asupra elementelor teroriste ce dispun de un sistem nervos stabil, se *impune o activitate de influențare psihologică susținută*, pentru a le determina să renunțe la continuarea acțiunii.

În cazul cînd grupul de comando lichidează fizic ostatici, este *necesar să se acționeze deosebit de urgent pentru salvarea vieții celorlalte persoane aflate în captivitate.*

În stabilirea strategiei privind desfășurarea negocierilor trebuie să se aibă în vedere *reducerea stării de pericol*, atît asupra ostaticilor, cît și asupra persoanelor care negociază.

Atunci cînd se hotărăște ca negocierile să se desfășoare indirect, se recomandă ca *negociatorul să nu se afle în imediata apropiere a obiectivului*, întrucît, pe de o parte, starea sa emoțională se răsfrînge asupra acțiunii ce o desfășoară, iar, pe de altă parte, poate constitui ținta elementelor teroriste.

Tratativele se pot desfășura — de la caz la caz — direct, prin telefon sau mijloace radio, cît și prin intermediari (diplomați, reprezentanți ai unor organisme internaționale, trimiși ai statului de origine al teroriștilor).

Pregătirea și desfășurarea negocierilor trebuie să urmărească :

- dominarea psihologică a teroriștilor și, în acest cadru, determinarea lor să accepte soluții impuse de autorități;
- obținerea de avantaje și prelungirea în timp a contactului cu elementele teroriste.

Din cercetarea cazuisticii internaționale rezultă că pregătirea negocierilor și perseverența manifestată de organele specializate în desfășurarea lor s-au dovedit, în cele mai multe cazuri, hotărîtoare în succesul operațiunilor de capturare a teroriștilor și de eliberare a ostaticilor.

Colonel **Paul FIRAN**
Maior **Nicolae TOMA**

De asemenea, persoanele selecționate *vor trebui să se integreze în specificul și atmosfera activității antiteroriste*, să primească și să analizeze toate datele și informațiile necesare organizării și desfășurării negocierilor.

În alcătuirea planului de negocieri nu trebuie scăpate din vedere datele ce se referă la ostatici și la obiectivul ocupat, astfel :

a) cu privire la ostatici :

— cine și cîți sînt; calitatea lor (funcție, loc de muncă, domiciliul); starea sănătății; documente și valori ce le dețin asupra lor.

b) referitor la obiectivul ocupat :

— locul concret în care se află elementele teroriste și ostaticii; dacă oferă sau nu protecție elementelor teroriste față de eventuala acțiune a forțelor de intervenție; dacă teroriștii au asigurată vizibilitatea asupra zonei din jurul obiectivului; căi secundare de acces în obiectiv; posibilitatea de pătrundere în obiectiv a forțelor de intervenție; mijloacele de comunicare.

În baza acestor informații se *elaborează planul de negocieri* care, prin modul de desfășurare și abordare a problemelor, trebuie să asigure un cîștig de timp material ce va fi folosit de statul-major operațional pentru reorientarea — în funcție de situație — a măsurilor ce se întreprind.

— IV —

Timpul reprezintă un element important al acțiunii de negociere. Cîștigarea de teren pe această linie, prin „întrebări și răspunsuri de așteptare", duce la epuizarea nervoasă a teroriștilor și, inevitabil, la comiterea de greșeli, care — *exploatate la momentul oportun* — ușurează misiunea organelor împuternicite să soluționeze cazul respectiv.

Ca prim punct al negocierii va figura, în toate cazurile, *stabilirea contactului cu elementele teroriste și abordarea unor probleme de ordin general care să creeze posibilitatea informării statului-major operațional cu privire la starea fizică și psihică a ostaticilor și membrilor comandoului.* Se va aduce apoi în discuție, succesiv, în raport cu poziția interlocutorilor, întreaga gamă de probleme, așa cum a fost stabilită în planul de negocieri.

Întrucît acțiunile teroriste care se soldează cu luări de ostatici au, fiecare în parte, particularități specifice, determinate de modalitățile de comitere, este dificil de stabilit un tipar strict de desfășurare a negocierilor; fiecare caz se rezolvă în funcție de situația concretă.

Pe baza analizei practicii în materie, se pot sintetiza însă următoarele :

— negociatorul nu trebuie să fie cel care ia decizia finală; acest fapt îi permite amînarea răspunsurilor, cîștigarea de timp în folosul organelor de securitate și menținerea contactului cu partea adversă, inclusiv în cazurile cînd satisfacerea cererilor grupului de comando sînt întîrziate sau refuzate;

— toate pretențiile și cererile emise de teroriști trebuie negociate. Cu toate acestea se vor refuza — *categoric* — două eventuale solicitări :

- furnizarea de armament, întrucît acceptarea unei asemenea cereri sporește pericolul și, totodată, pe plan psihologic, asigură revitalizarea stării psihice a teroriștilor, putînd astfel renunța la continuarea tratativelor și comite noi acțiuni;
- oferirea ca ostatici a altor persoane în schimbul celor ce urmează a fi puse în libertate.

În acest scop :

— nu va fi acceptată niciodată satisfacerea vreunei cereri a grupului de comando fără a se obține ceva în schimb; așa, spre exemplu, dacă teroriștii se află într-o aeronavă și solicită alimentarea acesteia, *satisfacerea cererii va fi condiționată de eliberarea copiilor, femeilor și suferinzilor din rîndul ostaticilor*

— este utilă *determinarea teroriștilor să adopte ei înșiși decizii, care vor fi discutate împreună*, întrucît o astfel de atitudine îi va obosi. Cerîndu-se mereu detalii cu privire la ostatici și lămuriri referitoare la deciziile adoptate, treptat nu vor mai fi în măsură să aibă control asupra situației, devenind dominați psihologic;

— elementelor teroriste *nu li se vor oferi soluții*, întrucît acest fapt le favorizează gîndirea și îi ajută în alegerea căilor de acțiune convenabile intereselor lor.

Asupra elementelor teroriste ce dispun de un sistem nervos stabil, se *impune o activitate de influențare psihologică susținută*, pentru a le determina să renunțe la continuarea acțiunii.

În cazul cînd grupul de comando lichidează fizic ostatici, *este necesar să se acționeze deosebit de urgent pentru salvarea vieții celorlalte persoane aflate în captivitate.*

În stabilirea strategiei privind desfășurarea negocierilor trebuie să se aibă în vedere *reducerea stării de pericol*, atît asupra ostaticilor, cît și asupra persoanelor care negociază.

Atunci cînd se hotărăște ca negocierile să se desfășoare indirect, se recomandă ca *negociatorul să nu se afle în imediata apropiere a obiectivului*, întrucît, pe de o parte, starea sa emoțională se răsfrînge asupra acțiunii ce o desfășoară, iar, pe de altă parte, poate constitui ținta elementelor teroriste.

Tratativele se pot desfășura — de la caz la caz — direct, prin telefon sau mijloace radio, cît și prin intermediari (diplomați, reprezentanți ai unor organisme internaționale, trimiși ai statului de origine al teroriștilor).

Pregătirea și desfășurarea negocierilor trebuie să urmărească :

- dominarea psihologică a teroriștilor și, în acest cadru, determinarea lor să accepte soluții impuse de autorități;
- obținerea de avantaje și prelungirea în timp a contactului cu elementele teroriste.

Din cercetarea cazuisticii internaționale rezultă că pregătirea negocierilor și perseverența manifestată de organele specializate în desfășurarea lor s-au dovedit, în cele mai multe cazuri, hotărîtoare în succesul operațiunilor de capturare a teroriștilor și de eliberare a ostaticilor.

Colonel **Paul FIRAN**
Maior **Nicolae TOMA**

Instigatorii

Din experiența muncii practice rezultă că, în scopul inducerii în eroare a organelor de securitate, unele elemente care se dedau la acțiuni ostile — prin redactarea și difuzarea de înscrisuri dușmănoase — cunoscînd că pot fi identificate după scris, recurg la folosirea altor persoane pentru scrierea textelor, în majoritate rude, prieteni, copii, tineri, exploatîndu-le naivitatea sau exercitînd asupra lor diverse presiuni.

Un asemenea procedeu este pus în evidență de studiul tehnico-criminalistic efectuat asupra înscrisurilor anonime cu conținut dușmănos, care permite, în ultimă instanță, identificarea autorului moral al textului în cauză. Procesul de muncă desfășurat în acest scop comportă însă o serie de dificultăți legate în special de : emiterea ipotezelor privind autorii scripturali și formarea cercului de suspecți, avîndu-se în vedere că instigatorii se orientează spre persoane care, de regulă, nu sînt în atenția organelor de securitate ; stabilirea instigatorilor după identificarea autorilor scripturali, întrucît aceștia din urmă cel mai adesea refuză să facă declarații demascatoare, date fiind gradul de rudenie, puterea de influență din partea celor care le-au cerut să scrie sau chiar teama de repercusiuni fizice, în cazul copiilor.

Pentru exemplificare, în cele ce urmează sînt prezentate cinci cazuri tipice în care autorii morali ai unor scrisori anonime cu conținut dușmănos au încercat să-și ascundă identitatea (scrisul), folosindu-se, în diverse moduri, de alte persoane pentru executarea textelor incriminate.

Cazul „LIPANUL"

A avut ca obiect o scrisoare anonimă cu conținut dușmănos expediată din Ploiești. Întrucît în ea se făceau referiri la persoane din comuna Lipănești, județul Prahova, s-a ajuns la concluzia că autorul lucrează sau domiciliază în această localitate, unde a avut unele neînțelegeri cu organele locale. Stabilindu-se cercul de suspecți și verificîndu-se grafic scrisurile membrilor de familie, a anturajelor acestora, s-a ajuns la identificarea autorului în persoana unei tinere de 18 ani, plecată din comună, care executase textul respectiv la cererea, sub amenințare, a tatălui ei.

Cazul „ȘOFERUL"

Clarificat de Inspectoratul județean Argeș al Ministerului de Interne, cu sprijinul Unității speciale „S", a pornit de la o scrisoare anonimă în conținutul căreia se proferau injurii și calomnii, iar în final se amenința cu producerea unor acte de diversiune la Autobaza de călători Cîmpulung Muscel.

Pe baza aspectelor de nemulțumire tratate în anonimă s-a concluzionat că autorul acesteia lucrează la întreprinderea de mai sus, însă în urma verificărilor grafice efectuate asupra scrisurilor persoanelor suspecte rezultatul a fost negativ.

Analizîndu-se ulterior o reclamație a unui anume B.G., — adresată unei instituții din Capitală — referitoare la o serie de nemulțumiri similare celor din anonimă și cunoscîndu-se faptul că respectivul era recalcitrant și jălbar, verificările s-au extins în rîndul membrilor de familie și printre persoanele din anturajul acestuia. După eforturi susținute s-a ajuns la descoperirea autorului scriptural, identificat în persoana unui nepot al sus-numitului. Acest tînăr a declarat ulterior că a executat textul incriminat la cererea și după dictarea unchiului său, după ce în prealabil îl „cinstise", consumînd împreună un litru de țuică.

Cazul „OBOR"

Se referă la un fost grefier care, cunoscînd posibilitatea identificării persoanelor după scris și intuind că ar putea fi descoperit cu ușurință — dat fiind volumul mare de manuscrise executate de el pe parcursul anilor, datorită profesiei exercitate — a folosit pentru executarea textelor pe soția sa, casnică, cu un scris neevoluat, care contrasta mult cu nivelul de redactare al scrisorilor anonime. Pentru o mai bună camuflare, acesta expedia materialele din alte localități, iar pe soție a pus-o în gardă să evite executarea oricăror înscrisuri, cu excepția celor dușmănoase redactate și dictate de el.

Inspectoratul județean Buzău al Ministerului de Interne, pornind de la descoperirea de către ofițeri ai Unității speciale „S" la o sursă de probe din Capitală a unei anonime cu conținut de sesizare, a localizat autorul în orașul Buzău, după care, în baza unei analize temeinice, a soluționat cazul prin identificarea mai întîi a autorului scriptural și apoi a celui moral. În cursul cercetării, cei doi autori și-au recunoscut faptele, relatînd pe larg modul cum au procedat.

Cazul „TEIUȘI"

Organele de securitate au avut de analizat zeci de scrisori anonime, expediate din peste 25 de localități, care au fost conexate pe baza unor elemente din conținutul lor, deși textele erau scrise de per-

soane diferite. Multe dintre anonime au fost expediate din judeţul Vîlcea şi din alte localităţi din împrejurimi.

Ca un element interesant de reţinut a fost şi acela că pentru adresele de pe plicuri se foloseau litere decupate din publicaţii sau semne grafice aparte rezultate prin deghizarea scrisului de mînă.

În urma unui studiu aprofundat s-a emis ipoteza că instigatorul este o persoană în vîrstă, iar autorii scripturali sînt tineri. Ca urmare, s-au întreprins măsuri complexe pentru identificarea autorilor scripturali, Inspectoratul judeţean Vîlcea reuşind, după eforturi susţinute, să depisteze pe unul dintre aceştia. Tînărul identificat ca autor al uneia dintre scrisori a precizat, în timpul cercetărilor, că instigatorul este un element în vîrstă, are un ochi de sticlă şi se foloseşte de infirmitatea sa pentru a inspira mila unor tineri, rugîndu-i să scrie textele dictate de el (deoarece nu vede bine) pe care — pretindea instigatorul — urma să le expedieze unor persoane cu care se află în dispute de ordin personal. Investigaţiile ulterioare — întreprinse în toată ţara — au dus la identificarea şi a autorului moral, acesta fiind depistat în Rîmnicu Vîlcea şi prins în flagrant, în timp ce încerca să repete procedeul folosit, dictînd conţinutul unei scrisori unui alt tînăr.

Cazul „SECRETARUL"

Într-o perioadă de doi ani au fost expediate din mai multe localităţi din ţară zeci de scrisori anonime cu conţinut duşmănos, adresate la diferite organe de partid şi de stat. Deşi conţinutul era similar, materialele erau scrise de persoane diferite. Situaţia a impus să se stabilească un cerc de suspecţi — ca şi în alte cazuri —, după care s-au luat măsuri complexe de supraveghere informativă, filaj, investigaţii, folosirea unor mijloace speciale şi, bineînţeles, administrarea unui mare număr de probe de scris, fapt ce a făcut ca, în final, autorul moral al anonimelor să fie identificat în persoana lui R.G., fost condamnat pentru fals şi denunţ calomnios. Procedeele sale constau în vizite prin sălile tribunalelor sau în alte locuri publice, unde identifica persoane cu diverse nemulţumiri, pe care le racola, le „sfătuia" şi apoi le determina să redacteze şi să expedieze scrisori cu conţinut duşmănos sau calomniator organelor de partid şi de stat centrale şi locale.

A mai rezultat că R.G. a conceput şi redactat, pe 49 de cupoane de pînză de mărimea unei coli de hîrtie, un număr de 11 înscrisuri cu conţinut calomniator la adresa orînduirii noastre de stat şi a unor organe de conducere, în numele lui şi al altor cinci persoane, pe care le-a dat unui individ ce urma să plece definitiv din ţară, pentru a le preda postului de radio „Europa liberă". A conceput „sistemul" de scriere pe pînză în ideea că hîrtia ar fi fost uşor depistată la punctele de trecere a frontierei, în timp ce pînza, mulîndu-se pe corp, putea trece neobservată în eventualitatea ascunderii ei sub căptuşeala hainei sau a altor obiecte de îmbrăcăminte. Intenţiile şi procedeele sale fiind stabilite informativ, R.G. şi „amatorul" de comisioane au fost reţinuţi, judecaţi şi condamnaţi pentru faptele săvîrşite. De asemenea, au fost întreprinse măsuri de securitate şi împotriva celorlalţi autori scripturali.

Pentru prevenirea utilizării unor astfel de metode în realizarea de înscrisuri anonime cu conţinut duşmănos şi în scopul identificării operative a autorilor acestora, se impune ca organele de securitate să asigure :

— supravegherea continuă a autorilor identificaţi pe parcursul anilor, pentru a se cunoaşte la timp intenţiile lor de a-şi relua activitatea ;

— semnalarea şi obţinerea de probe de la persoanele recalcitrante, nemulţumite şi de la alte elemente cunoscute ca fiind pretabile la astfel de fapte ;

— demascarea şi prelucrarea unor cazuri din această categorie cu prilejul acţiunilor de pregătire contrainformativă a populaţiei. Evident, cazurile vor fi prezentate fără a se detalia susţinerile calomniatoare ale autorilor şi fără a „populariza" procedeele folosite de ei ;

— acordarea — de către ofiţerii de securitate — a aceluiaşi grad de importanţă tutuor cazurilor aflate în lucru pe ţară sau zone, indiferent dacă le au în responsabilitate directă sau dacă aparţin altor unităţi, întrucît în situaţia folosirii pentru scriere a unor terţe persoane, acestea pot fi din alte localităţi decît cele din care s-a făcut difuzarea ;

— consultarea imediată a evidenţei centralizate în toate cazurile de difuzări de înscrisuri anonime cu conţinut duşmănos, pentru a se efectua eventuale conexări care facilitează identificarea autorilor şi completarea permanentă a evidenţelor cu cazurile nou descoperite.

Maior Eugen **GRIGORESCU**
Maior Ion **DRAGOMIR**

DIN EXPERIENȚA NOASTRĂ

Preocupări pentru îmbunătățirea continuă a stilului de muncă al cadrelor cu funcții de conducere

Conducerea științifică a muncii de securitate este manifestarea — intr-un cadru specific — a științei conducerii in general. Ea se bazează pe concepția creatoare, revoluționară și umanistă a Partidului Comunist Român, a secretarului său general, tovarășul Nicolae Ceaușescu, potrivit căreia activitatea de securitate trebuie să aibă un caracter profund preventiv, să se realizeze sub conducerea nemijlocită a partidului și cu participarea tot mai largă a colectivelor de oameni ai muncii.

In acest context doresc să subliniez că *realizarea conducerii științifice a activității de securitate presupune și adoptarea unui stil de muncă adecvat din partea șefilor de pe toate treptele*, care trebuie să fie *elastic*, respectiv adaptabil la situațiile noi ce se ivesc in procesul muncii, *hotărît, ofensiv*, să se remarce *printr-o permanentă căutare a noului*, in scopul aplicării intocmai a legilor țării, al executării ireproșabile a ordinelor conducerii Ministerului de Interne și a Departamentului securității statului.

In cele ce urmează ne vom referi la unele aspecte privind stilul de muncă al cadrelor cu funcții de conducere de la *Securitatea județului Harghita*, oprindu-ne, mai ales, la citeva probleme care vizează organizarea muncii și, respectiv, planificarea timpului de lucru.

Multitudinea problemelor ce se cer a fi rezolvate de organele de securitate in condițiile creșterii vertiginoase a valorilor fundamentale ale socialismului solicită cadrelor cu funcții de conducere să organizeze și să folosească in mod cit mai judicios timpul destinat executării și clarificării sarcinilor concrete ale muncii. Avem in vedere problemele de ordin practic cu care ne confruntăm zilnic, respectiv atributele firești de comandă-coordonare, organizare, control și indrumare și nu in

ultimă instanță prevederea — ca urmare a unei activități permanente de analiză și sinteză — la care se adaugă rezolvarea cazurilor de strictă responsabilitate individuală, cum sint : intilnirile cu rețeaua informativă din legătura proprie ; organizarea și executarea măsurilor din dosarele de urmărire informativă lucrate personal sau luate sub control ; soluționarea cu operativitate a numeroase alte probleme ce apar intr-o zi de muncă.

Cuprinderea amănunțită de către cadrele din conducerea inspectoratului a intregii problematici a muncii, participarea lor nemijlocită la realizarea tuturor sarcinilor dintr-o zi de muncă, la stabilirea tuturor măsurilor ce se impun in cazurile aflate in atenție, sint greu de infăptuit fie și numai sub aspectul problemelor mai deosebite, dar mai ales pe planul rezolvării acestora. De aceea, *conducerea inspectoratului nostru insistă ca*, in primul rind, *la nivelul șefilor de compartimente să se asigure organizarea judicioasă a analizei problemelor concrete ale muncii*, să se raporteze operativ despre evoluția executării sarcinilor stabilite și in funcție de aceasta să se hotărască unde se impune intervenția noastră nemijlocită. Procedăm in acest mod *pentru a spori rolul șefilor de compartimente in organizarea muncii, ei constituind veriga de bază a sistemului de conducere concretă a activității informativ-operative.*

Firește, perfecționarea stilului de muncă al cadrelor de conducere trebuie să se regăsească, in ultimă instanță, *in obținerea de rezultate tot mai bune in activitatea practică.* Pentru a reuși, noi punem un accent deosebit pe *planificarea judicioasă a bugetului de timp* al fiecărui cadru de conducere și pretindem o asemenea planificare clară, la obiect, fiecărui ofițer.

Pentru obținerea dezideratului menționat, in inspectoratul nostru *am statornicit practica de a exista o cit mai mare concordanță intre planul de muncă zilnic sau de perspectivă al șefului securității și cele ale șefilor de servicii* (compartimente). Ținem la realizarea acestei cerințe pentru ca să nu operăm prea multe modificări in planificarea muncii. Evident, dacă in planul șefului de serviciu am propus analiza, la nivel ierarhic, a unui dosar de urmărire informativă, a aportului unei persoane din rețeaua informativă, sarcina se impune să fie menționată și in planul șefului securității, pentru că altfel pot să apară „gituiri" in planificare, tergiversări — uneori nejustificate — și, desigur, dereglări in activitatea cotidiană.

Milităm pentru executarea intocmai și la timp, la toate nivelurile, a sarcinilor planificate, astfel ca munca să se desfășoare intr-un sistem unitar și continuu. Avem in vedere *rezolvarea cu prioritate* — și acest lucru se reliefează in planurile noastre — *a sarcinilor operative*, analizarea riguroasă a dosarelor și cazurilor importante. Urmărim sistematic

— prin controale, sondaje și participare nemijlocită — planificarea și realizarea în condiții corespunzătoare a întîlnirilor cu rețeaua informativă, aplicarea măsurilor operative ordonate în cazurile aflate în lucru.

Îndeplinirea sarcinilor multiple și tot mai importante cu care sînt confruntate organele de securitate este strîns condiționată de buna pregătire a tuturor ofițerilor, de creșterea neîncetată a puterii lor de analiză, de sporire a eficienței acțiunilor pe care le întreprind. Tocmai de aceea, *noi acordăm multă atenție muncii directe cu ofițerii,* cu toți lucrătorii de securitate. Pretindem șefilor de compartimente ca în discuțiile cu subordonații să-i sprijine în planificarea executării sarcinilor, să dea orientări și indicații precise, neechivoce, ajutîndu-i concret în stabilirea de măsuri eficace pentru soluționarea problemelor de muncă.

Analizăm, de regulă, *problemele muncii concrete în prezența lucrătorului de securitate care are răspunderi directe în dosarul sau cazul aflat în discuție.* Aceste împrejurări ne permit să angajăm un dialog fructuos cu ofițerii, să ne dăm seama de puterea lor de analiză și de capacitatea de a discerne esențialul din problematica analizată, de opțiunile pe care le au pentru aplicarea celor mai indicate măsuri. Cu prilejul analizelor sau în discuțiile operative pe cazuri și probleme, *optăm și creăm condiții pentru stimularea permanentă a inițiativei* subordonaților și de aceea acționăm — la toate nivelurile inspectoratului nostru — ca ofițerii, atunci cînd se prezintă la șefii lor cu probleme concrete de muncă, să formuleze și propuneri argumentate.

Deși milităm susținut pentru o planificare judicioasă a muncii, pentru o îndrumare competentă și un control sistematic al executării sarcinilor la nivelul exigențelor, ne confruntăm încă cu unele neajunsuri. Simțim și sîntem conștienți că nu toate analizele și discuțiile pe care le facem în prezența ofițerilor sînt suficient de bine pregătite, unele dintre ele — deși mai puține decît anul trecut — fiind prelungite nejustificat și neîncheindu-se întotdeauna cu decizii. De asemenea, în unele colective de muncă operativitatea executării sarcinilor mai lasă încă de dorit.

Asemenea stări de fapte ne stau în atenție și ne preocupă, pentru a le elimina, pentru a găsi modalități de lucru mult mai suple și la obiect.

★

În cele ce urmează doresc să mă opresc asupra atenției pe care o acordăm activității șefilor de servicii și de compartimente în general.

Evident, șeful de compartiment este atît *factor de execuție*, pentru sarcinile ce le are de rezolvat în competență directă, cît și *factor de decizie*, control și îndrumare, pentru problematica întregului compartiment de care răspunde. Funcția de șef la acest nivel are un loc și un rol deosebit de importante, în cele mai multe cazuri rezolvarea problemelor complexe ale compartimentului respectiv depinzînd de *priceperea, hărnicia și orientarea* omului numit pe această funcție. Plecînd de aici, în inspectoratul nostru *acordăm atenție modului în care șefii de compartimente își organizează propria muncă*, felului cum își împart timpul rezervat soluționării sarcinilor *„de birou“* și a celor de *„teren“*.

Această problemă de împărțire a timpului între *„birou“* și *„teren“*, noi o privim *nu prin prisma locului unde șeful în cauză lucrează, ci prin ceea ce face acesta, prin participarea sa nemijlocită la rezolvarea sarcinilor, prin modul în care contribuie la reușita lucrărilor din competența subordonaților și a sa.* Sîntem de părere ca analiza unei acțiuni, a unui informator, elaborarea unor măsuri judicioase pentru efectuarea unei percheziții secrete sau introducerea de mijloace speciale într-un obiectiv nu pot fi etichetate ca *„lucrări de birou“*, mai ales atunci cînd șeful în cauză și-a adus contribuția la nivelul exigențelor. Aceasta, bineînțeles, nu trebuie să fie o cauză „justificativă“ a neparticipării șefilor de compartimente la aplicarea în *„teren“* a măsurilor stabilite.

În decursul anilor, în cadrul activității concrete am sesizat la unii șefi de compartimente apariția așa-zisului *„stress decizional“*, ca urmare a aglomerării problemelor, a neplanificării judicioase a timpului. Datorită „încărcăturii“ — *programate nu întotdeauna cum trebuie* — unii dintre ei își sacrifică aproape tot timpul liber pentru rezolvarea lucrărilor de birou. Desigur, nu sînt adeptul ideii că nu se impune a veni la serviciu uneori și în timpul liber, pentru a ne putea îndeplini sarcinile specifice. Dar, una este să faci acest lucru, spre exemplu, duminica, pentru a îmbunătăți planul unei combinații sau a revedea anumite măsuri ce ți se par că nu le-ai tratat așa cum ai fi vrut și alta e să vii la birou permanent obsedat de ideea că, oricum, nu poți să rezolvi problemele concrete, ori că trebuie neapărat — aproximativ zilnic — să-ți programezi sarcinile pe care nu le-ai putut realiza azi.

Conducerea inspectoratului nostru, fără pretenția că a epuizat toate problemele legate de buna organizare a muncii și fără a transforma îndrumarea în dădăceală, *îi ajută nemijlocit pe șefii de compartimente în planificarea activității*, în perfecționarea necontenită a executării sarcinilor. Sprijiniți de organizația de partid *acordăm*, de asemenea, *atenția cuvenită și organizării timpului liber*, acțiunilor care vizează pregătirea multilaterală a cadrelor noastre și a membrilor lor de familie.

Colonel **Dumitru SINGEORZAN**

PREGĂTIREA CONTRAINFORMATIVĂ A PERSONALULUI MUNCITOR — UN EFICIENT MIJLOC DE FORMARE A CONȘTIINȚEI CETĂȚENEȘTI ÎNAINTATE ȘI DE PREVENIRE A COMITERII DE INFRACȚIUNI

Activitate cu o profundă semnificație socială, dovedită de practică drept o metodă eficientă de educație civică, de formare a unei conștiințe cetățenești înaintate și de prevenire a comiterii de infracțiuni sau alte fapte antisociale, pregătirea contrainformativă a oamenilor muncii constituie astăzi o preocupare majoră a organelor de securitate.

Răspunzînd unor cerințe de a împărtăși — prin intermediul publicației noastre — experiența cîștigată în acest important domeniu, ne-am adresat șefilor organelor de securitate din județele Brașov, Constanța, Dolj și Galați. Precizările făcute de ei, în răspunsurile date la întrebările de mai jos, sintetizează, credem, problema pusă în discuție și pot constitui un schimb util de experiență.

- **Ce ați avut în vedere în organizarea acțiunilor de pregătire contrainformativă a oamenilor muncii de pe raza dumneavoastră de competență? Ce măsuri ați luat pentru a asigura eficiența lor?**
- **Cum acționați pentru diversificarea acțiunilor de pregătire contrainformativă a personalului muncitor din obiectivele economice?**

Colonel Victor Neculicioiu:

În acțiunile de pregătire contrainformativă a personalului muncitor, noi am pornit de la concepția că trebuie să asigurăm un raport direct între densitatea și conținutul acestora, corelate cu cerințele specifice ale muncii din zona noastră de responsabilitate. Aici mă refer la caracteristica operativă a județului Brașov dată de ponderea pe care o are în economia națională, de existența unui număr însemnat de obiective cu profil de apărare, de potențialul tehnico-științific și volumul mare de secrete de stat pe care le concentrează, de multitudinea raporturilor țării noastre cu străinătatea în cadrul cooperării internaționale ori al intereselor particulare ale cetățenilor.

Organizarea permanentă și judicioasă a pregătirii contrainformative a maselor este impusă la noi și de faptul că, din datele pe care le deținem, zona Brașovului se află în atenția serviciilor de spionaj, că acestea încearcă să facă penetrări informative de perspectivă, dar și în scopul obținerii imediate a unor informații sub diverse acoperiri, cu prioritate prin comercianți și reprezentanți de firme străine.

Pentru asigurarea unei eficiențe corespunzătoare — aș zice maxime — a acțiunilor noastre, la Brașov am avut în vedere ca ele să se bazeze pe o bună cunoaștere a situației operative din obiectivele economice și să răspundă constant priorităților muncii de îngrădire a oricăror fisuri prin care secretele noastre ar putea să intre în posesia unor persoane sau organisme interesate. După opinia mea, pentru a le face eficiente, acțiunile de pregătire contrainformativă impun cadrelor noastre cîteva condiții, și anume: să fie organizate sub îndrumarea și cu sprijinul nemijlocit al organelor de partid; să se desfășoare după un program riguros; problematica abordată să fie oportună, diversă și pe profilul unității economice în cauză; expunerile și, respectiv, problemele ridicate să fie clare. De asemenea, în stabilirea tematicii, în programarea unor astfel de acțiuni, consider că trebuie să avem un temei; ele nu se pot face la întîmplare sau pur și simplu din dorința cuiva. De aceea, apreciez că nu am greșit atunci cînd acțiunile de pregătire contrainformativă le-am programat, de regulă, în raport cu datele pe care le aveam, respectiv: cînd am obținut informații că în obiectivul în cauză se pot comite fapte de natură să aducă prejudicii apărării secretului de stat; cînd s-au aplicat alte măsuri preventive, ca dezbaterea publică a unui caz, avertizarea ori aplicarea unor amenzi; cînd am deținut date rezultate din controale de fond sau tematice că sînt unele nereguli în aplicarea legislației; cînd s-a pregătit plecarea în străinătate a unor persoane; cînd am avut date că unele evenimente externe pot avea o anume influență negativă în interior, respectiv asupra unor categorii de persoane. Deci întotdeauna am acționat la obiect, concret și în mod organizat, cu sprijinul organelor de partid, al factorilor educaționali, al conducerilor obiectivelor respective.

Diversificarea acțiunilor de pregătire contrainformativă a stat permanent în atenția noastră. De aceea, în funcție de specificul unităților în care au fost organizate acțiunile respective, am hotărît întotdeauna la ce nivel să le organizăm și deci cine să fie interlocutorii noștri și, în raport cu aceasta, ce probleme concrete să ridicăm.

În ultima vreme, o frecvență aparte a fost asigurată pregătirilor contrainformative în obiectivele de apărare, în institutele de cercetări, în întreprinderile de comerț exterior, în unitățile de turism. În acestea am folosit o gamă largă de procedee concrete. Am discutat, separat, spre exemplu, cu șefii de colective din domeniul comerțului exterior și cu conducerile întreprinderilor. De asemenea, acordînd atenție deosebită instruirii cadrelor din cele

127 de unităţi deţinătoare de secrete, am discutat separat cu şefii de colective, cu personalul angajat în cercetare, cu cei care răspund de protocol. Am organizat şi acţiuni de pregătire individuală a unor oameni ai muncii.

Au fost situaţii cînd asemenea pregătiri s-au efectuat cu prilejul punerii în dezbatere publică a unor persoane. De exemplu, în cazul unui inginer cu funcţie de conducere dintr-o importantă uzină de apărare s-a stabilit că acesta a determinat adjudecarea unui contract de către o firmă străină în condiţii dezavantajoase statului nostru. Acesta a acceptat să se întîlnească cu reprezentantul firmei străine în afara cadrului legal şi, în final, să-l sprijine.

După documentarea temeinică a cazului, cu aprobările corespunzătoare, inginerul român a fost pus în dezbatere publică.

Pentru obţinerea efectului maxim al dezbaterii au fost convocaţi reprezentanţi din toate întreprinderile de apărare, persoane cu funcţii de răspundere, participanţi la tratative cu străini, unii dintre ei cu comportări asemănătoare cu ale celui pus în discuţie. La încheierea dezbaterii s-a procedat la instruirea adecvată a celor prezenţi cu privire la cerinţele legii privind stabilirea relaţiilor cu străinii şi la modalităţile prin care aceste cerinţe pot fi îndeplinite.

Lt. colonel Chivu Gheorghiţă :

Şi la Constanţa, în organizarea acţiunilor de pregătire contrainformativă a oamenilor muncii din obiective economice am avut în vedere specificul zonei de responsabilitate — în care avem cinci puncte de trecere a frontierei de stat, portul Constanţa unde acostează tot mai multe nave cu echipaje străine, litoralul Mării Negre frecventat din an în an de tot mai mulţi străini, multe obiective economice de importanţă naţională aflate în construcţie în care sosesc specialişti străini şi au loc vizite tot mai dese ale reprezentanţilor unor firme străine. Aceasta a impus să ne orientăm, în primul rînd, spre pregătirea personalului acelor obiective în care se concentrează date şi informaţii cu caracter secret şi, bineînţeles, să ne delimităm frontul de lucru pentru a putea realiza şi celelalte măsuri preventive.

Urmărim permanent să asigurăm o eficienţă sporită acţiunilor de pregătire contrainformativă şi aceasta o realizăm numai dacă reuşim să le pregătim corespunzător. Noi ţinem seama de problematica şi specificul locului unde organizăm asemenea acţiuni, de nivelul oamenilor cu care discutăm şi, ca urmare, apreciem că reuşim să fim înţeleşi. Spre exemplu, după instruirea a peste 5.000 de navigatori de pe 150 de nave, am primit multe semnalări — în afara celor primite de la reţeaua informativă — unele dintre ele reprezentînd interes operativ. Orientaţi şi pregătiţi din timp, mulţi navigatori români au fost în măsură să contracareze unele acţiuni ce s-au pus la cale în exterior împotriva lor ori să prevină fapte negative pe care intenţionau să le comită persoane din echipajele noastre. Semnalări utile am primit şi de la oamenii muncii din celelalte obiective în care am organizat asemenea acţiuni.

Eficienţa acţiunilor de pregătire contrainformativă noi o vedem şi în aceea că intervenţia opiniei publice, în general, în apărarea valorilor pe care sîntem chemaţi să le apărăm este mult mai promptă, iar legile ce privesc apărarea secretului de stat, relaţiile cu străinii sînt mai bine cunoscute şi discutate la obiect de foarte mulţi oameni ai muncii. Apoi, practica dovedeşte că oamenii cinstiţi ce puteau greşi din naivitate sînt mult mai receptivi ; mulţi dintre ei sînt cei ce ne sesizează şi discută cu noi pentru închiderea oricăror căi prin care s-ar putea încălca legea.

Pe raza noastră de competenţă am urmărit să diversificăm modul de realizare a pregătirilor contrainformative, să le facem mai interesante, mai atractive. De aceea, de la caz la caz, au fost iniţiate discuţii cu grupuri restrînse de persoane ce au aceleaşi preocupări ori — mai ales în ultima vreme — s-au organizat pregătiri individuale. O privire retrospectivă pe anul 1978 ne edifică asupra celor afirmate : 137 de pregătiri contrainformative de grup ; 973 de pregătiri contrainformative individuale ; 36 alte acţiuni de pregătire contrainformativă realizate inclusiv prin folosirea presei locale, a staţiilor de radioficare. Menţionez că pregătirile contrainformative individuale s-au organizat în special cu principalii purtători de secrete, cu persoanele ce lucrează la invenţii şi inovaţii, cu cercetători ştiinţifici şi alţi specialişti de valoare.

Uneori am îmbinat şi noi prelucrarea unor cazuri cu pregătirea contrainformativă a participanţilor. La Combinatul petrochimic de la Midia-Năvodari, de exemplu, se încălcau prevederile Legii 23/1971 cu privire la asigurarea şi transportul documentelor secrete. La un control, informaţiile referitoare la cele menţionate s-au confirmat, fiind descoperite documente neasigurate la mai multe persoane care aveau acces legal la ele. În afara măsurilor de sancţionare a celor în cauză s-a organizat şi o acţiune de pregătire contrainformativă a celor care aveau obligaţii de asigurare a acestei categorii de documente.

La fel am procedat şi la Staţiunea de cercetări pentru culturi irigate şi plante tehnice din Valu lui Traian. Aici veneau mulţi specialişti străini, dar fără să aibă un program şi o tematică asupra problemelor ce îi interesează. Fiind „curioşi" să afle de toate şi despre toate, s-a impus o delimitare, fapt care a constituit obiectul unor pregătiri individuale şi de grup cu cercetătorii în cauză.

Am acordat o atenţie sporită pregătirii contrainformative a personalului muncitor din obiectivele economice nou create. La început, cu sprijinul organizaţiilor de partid şi al conducerilor noilor obiective, am desfăşurat acţiuni de popularizare a legilor, urmărind ridicarea spiritului de vigilenţă al maselor. Ulterior, însă, am ridicat în discuţiile cu oamenii muncii probleme mult mai concrete. Într-o asemenea acţiune, la Combinatul petrochimic Midia-Năvodari au fost dezbătute aspecte de uşurinţă şi neglijenţă în păstrarea documentelor secrete de către unii factori de conducere, încălcări ale normelor privind accesul şi circulaţia în obiectiv a străinilor. În acelaşi mod s-a procedat şi la Centrala canalului Dunărea-Marea Neagră, ca şi la Platforma de foraj marin „Gloria". Bineînţeles, prelucrarea faptelor constatate ne-a dat prilejul să facem apel la texte de legi şi alte acte normative, să explicăm în ce au constat încălcările şi ce se impune pentru a nu se mai repeta.

În toate cazurile, ne-am arătat fermi şi hotărîţi să nu admitem nici un fel de încălcare a legilor şi am solicitat întotdeauna sprijinul colectivelor de oameni ai muncii în a veghea — şi, la nevoie, a interveni — pentru aplicarea corectă a legislaţiei.

Colonel Ștefan Alexie:

În județul Dolj, ofițerii de securitate au avut în vedere o riguroasă selecție a obiectivelor economice în care să organizeze pregătirea contrainformativă a personalului muncitor. Ca urmare, am acordat prioritate unor mari obiective în care muncesc și trăiesc purtători de secrete de stat. Între altele, am avut în vedere Întreprinderea de avioane Craiova, Centrala industrială de mașini și aparataj electric, Institutul de cercetări și proiectări, Uzinele „Electroputere" și Întreprinderea de utilaj greu.

Pe lingă asigurarea unei depline continuități — de la un an la altul — am urmărit sporirea acțiunilor de pregătire contrainformativă, dar mai ales creșterea conținutului acestora.

Pentru sporirea eficienței acestora am conlucrat cu factorii de conducere și organizațiile de partid din unități. De asemenea, în pregătirea materialelor am avut în vederea profilul unității ecomonice în cauză, gradul de maturitate și puterea de înțelegere ale auditoriului căruia ne adresăm, cantitatea, importanța și mai ales vulnerabilitatea secretelor concentrate în obiectivul respectiv.

Asemenea acțiuni, bine gîndite de la început au efectul dorit. O dovadă în acest sens este și aceea că după edificarea oamenilor muncii asupra valorilor pe care le apărăm, mulți dintre aceștia ne sesizează cu aspecte de interes operativ. Într-o împrejurare, după prelucrarea Legii privind apărarea secretului de stat, într-un obiectiv important, mai mulți oameni ai muncii ne-au sesizat că un cetățean străin, reprezentantul unei firme cu care avem relații de cooperare, manifestă interes față de conținutul unor documentații sau schițe ce nu îi erau puse la dispoziție în mod oficial. Verificarea operativă a acestor sesizări prin mijloacele muncii de securitate a scos în relief veridicitatea sesizărilor inițiale, fiind luate apoi măsurile care se impuneau.

Am militat întotdeauna pentru diversificarea mijloacelor și formelor de pregătire contrainformativă a oamenilor muncii. De aceea nu ne-am limitat doar la acțiuni de genul expunerilor, formă care a fost tot mai mult înlocuită cu dezbaterea concretă a unor cazuri, cu dialogurile directe, concrete cu oamenii ce se dovedesc interesați într-o problemă sau alta.

Iată, spre exemplu, pentru noi a constituit o permanentă grijă apărarea secretelor deținute de oamenii muncii care fac deplasări în străinătate pentru specializare sau în cadrul cooperării economice de interes republican. În acest sens, pe lingă măsurile de prelucrare adecvată și asigurare contrainformativă a grupurilor de muncitori, tehnicieni și ingineri de la Întreprinderea „OLTCIT" — Craiova, Trustul de construcții industriale Dolj, Centrala industrială de mașini și aparataj electric și altele, am organizat acțiuni de pregătire contrainformativă pe grupuri mici, restrinse, ținind seama de nivelul de cultură al acestora, de puterea de înțelegere a problemelor. În discuțiile cu ei am pus accent deosebit pe formele și metodele folosite de serviciile de spionaj pentru a intra în posesia unor date secrete, pe atitudinea pe care trebuie să o adopte față de cetățenii țării gazdă. Cu mulți dintre ei am avut pe această temă și discuții individuale. De remarcat că dialogul început cu ei înaintea plecării în străinătate a fost continuat cu ocazia revenirii lor în concediu sau la reîntoarcerea definitivă în țară. Asemănător procedăm și cu persoanele deținătoare de secrete, care efectuează deplasări în străinătate în interes particular.

Pregătirea contrainformativă generală a personalului muncitor, indiferent că e organizată în grup sau în mod individual, dacă e făcută la obiect va da și rezultatele scontate. Iată, de exemplu, după o asemenea acțiune pe care am organizat-o la un mare obiectiv economic din domeniul construcțiilor de mașini, un cadru cu pregătire tehnică, autor a mai multor invenții și inovații valoroase ne-a sesizat că un coleg al său, mai tînăr, dar tot atît de pasionat căutător al noului în domeniul respectiv, obișnuiește să-și facă schițe, calcule și măsurători în alte încăperi decît în cele destinate special și în condiții ce ar putea să permită unor persoane interesate să intre în posesia rezultatelor muncii sale. Verificările au confirmat sesizarea, rezultind în plus că tînărul specialist obișnuia ca unele documente să le ia acasă pentru a continua cercetarea în timpul său liber. Desigur, în acest caz s-au luat măsurile corespunzătoare, iar în discuția avută cu tînărul în cauză, acesta și-a dat seama de gravitatea atitudinii sale, dovedind prin comportarea ulterioară că a tras învățămintele necesare.

Colonel George Florescu:

Fără îndoială că și la Galați s-a avut în vedere o bună cunoaștere a obiectivelor economice, a datelor și informațiilor secrete pe care le concentrează, a persoanelor care au acces la ele, a eventualelor canale prin care unele date secrete s-ar putea scurge. Au stat în atenția noastră obiective economice deosebite cum sint Combinatul siderurgic Galați, I.N.F. „Navrom", Șantierul naval, agențiile „ROMTRANS" și „EXPORTLEMN", unitățile de cercetare științifică.

În analiza priorităților de organizare a acțiunilor contrainformative, am avut în vedere specificul portuar al municipiului nostru, prezența unor specialiști și reprezentanți străini, afluența mare de străini în sezonul estival.

Pentru a asigura eficiența acțiunilor de pregătire contrainformativă a oamenilor muncii am urmărit, de la început, să stabilim o tematică adecvată, o diversificare a mijloacelor și formelor de realizare practică a acestei sarcini. În alegerea tematicii, a problemelor pe care intenționam să le ridicăm în fața oamenilor, de un real sprijin am beneficiat din partea conducătorilor obiectivelor economice și chiar a altor oameni ai muncii. În discuțiile purtate, au fost situații cînd chiar ei ne-au sugerat temele majore a căror nevoie le simțeau să fie dezbătute. Apoi, rezultatele unor controale inopinate sau de fond din unele întreprinderi au creat o bună platformă de discuții individuale sau colective de natură a preveni scurgerea unor date și informații.

O atenție deosebită am manifestat la redactarea materialelor respective, la ridicarea cu multă obiectivi-

tate a problemelor puse în discuție, la tratarea acestora în spiritul normelor legale. Desigur, nu ne-a fost indiferent nici modul cum au fost prezentate materialele și în acest sens amintesc că am folosit ofițeri competenți, cu experiență, capabili să sensibilizeze auditoriul.

Sub aspectul eficienței acțiunilor noastre, apreciem că în prezent personalul muncitor din obiectivele economice acordă mai multă atenție păstrării și apărării secretului de stat. Și la noi au fost numeroase situații în care în urma unor acțiuni de pregătire contrainformativă, diferite persoane, din proprie inițiativă, ne-au adus la cunoștință unele stări de lucruri negative de la locul lor de muncă.

Am avut întotdeauna în vedere lărgirea și diversificarea acțiunilor de pregătire contrainformativă. De aceea, în raport cu specificul obiectivului, cu problema pusă în discuție, am căutat să găsim forma adecvată pentru a fi mai bine înțeleși.

Astfel, la convocările periodice cu personalul care lucrează în compartimentele speciale și de protocol, dezbatem legislația specifică acestui profil, punem în discuție diverse procedee prin care am putea apăra în condiții optime secretul de stat, facem caz de unele încălcări din acest domeniu. Apoi, în discuțiile pe care le avem cu șefii de servicii sau alte colective din întreprinderi, le reamintim de obligațiile ce le revin pentru apărarea secretului de stat. Uneori, facem și discuții individuale sau pe colective restrînse unde abordăm aceeași problematică. Acțiuni de pregătire contrainformativă desfășurăm și prin propaganda pe care o facem în rîndul populației. La noi au fost date publicității prin presa locală unele aspecte de neglijență în păstrarea și manipularea documentelor secrete, precum și atitudinea de pălăvrăgeală și lăudăroșenie a unor persoane, acțiuni ce au avut efect pozitiv.

Doresc să precizez că în pregătirea contrainformativă a oamenilor muncii, organele de securitate din județul nostru au colaborat permanent cu cele de procuratură și justiție, cu Asociația juriștilor, cu organizațiile de sindicat și tineret, cu institutele de învățămînt, artă și cultură.

Apreciez că și pe viitor trebuie să acordăm importanța cuvenită acțiunilor de pregătire contrainformativă a oamenilor muncii, să contribuim la ridicarea spiritului de vigilență al maselor, pentru mobilizarea personalului muncitor din obiectivele economice în combaterea oricăror manifestări de ușurință, neglijență, pălăvrăgeală, lăudăroșenie și, în general, a lipsei de răspundere în probleme ce privesc apărarea secretului de stat.

Grupaj realizat de
Lt. col. **Petre HLADCHI**

Vă prezentăm cazul :
„A B D E L"

Dintr-o informație obținută în cadrul supravegherii informative rezulta că doi cetățeni străini — „HANS" și „HELGA" — de origine vest-germană, sosiți de curînd în România, deși au declarat că sînt căsătoriți, avînd și acte în acest sens, manifestau unele discrepanțe în comportare, care puneau la îndoială faptul că ar fi soți.

Analiza informației, în contextul datelor situației operative antiteroriste, a condus la concluzia că, contrar aparenței, cei doi au comportări suspecte, fapt ce a determinat întreprinderea unor măsuri urgente de verificare.

Din primele date obținute în procesul verificării informației inițiale, s-a stabilit că străinii au sosit de la Beirut, călătorind cu un autoturism „Mercedes" și dispun de însemnate sume de bani. În capitala libaneză fuseseră văzuți în compania unor membri activi ai organizației terorist-diversioniste „Septembrie negru". Sosiți la București, pretinșii soți au afișat o conduită decentă, efectuînd plimbări în jurul hotelului unde erau cazați și scurte deplasări în oraș. În restaurant rămîneau doar atît timp cît le era necesar pentru servitul mesei. Prin comportamentul lor vroiau să dea de înțeles că au venit la București în scop turistic și, ca atare, sînt preocupați de a cunoaște orașul și îndeosebi zona în care era situat hotelul.

Pentru a demonstra aceasta, au vizitat un muzeu din apropierea hotelului, lucru pe care l-au făcut însă în mare grabă.

Analiza cazului, în contextul acestor noi date, a relevat necesitatea întreprinderii de măsuri informativ-operative complexe, care au constat în : încadrarea informativă pe mai multe linii ; asigurarea controlului asupra discuțiilor și convorbirilor telefonice ; efectuarea periodică de percheziții secrete în camera de la hotel și asupra bagajelor acestora ; supravegherea operativă permanentă, a lor și a autoturismului ce le aparținea, cunoscîndu-li-se legăturile și deplasările.

Măsurile întreprinse au permis un control multilateral asupra activității

și comportamentului celor doi „turiști", stabilindu-se că prezența lor la București constituie un punct al traseului în care urmează să fie contactați de „ABDEL", cetățean iordanian de origine palestiniană, ce era așteptat să sosească în țara noastră într-un timp scurt; se stabilisеră, dealtfel, ziua, ora și cursa aviatică cu care acesta urma să vină la București...

Despre „ABDEL", organele de securitate cunoșteau că este conducătorul unei grupări terorist-diversioniste și că participase la mai multe acțiuni de comando, fiind unul dintre organizatorii de atentate comise de elemente teroriste în diverse state europene. Din analiza informațiilor obținute s-a concluzionat faptul că „HANS și „HELGA" aveau o anume misiune din însărcinarea grupării terorist-diversioniste conduse de „ABDEL".

În acest context, viziunea asupra cazului s-a lărgit considerabil, fapt ce a determinat o intensificare a măsurilor întreprinse.

Cu toate acestea, nu se cunoștea nimic în legătură cu misiunea lor concretă, respectiv ce anume urmau să execute odată ajunși la punctul terminus. Deși sursele dirijate se bucurau de multă încredere din partea urmăriților, nu au reușit dezlegarea enigmei. Concluzia era fie că „HANS" și „HELGA" nu voiau să destăinuie nimic din ceea ce aveau de executat, fie că în realitate nu cunoșteau mai mult decît au relatat, iar pentru continuarea misiunii urmau să primească instrucțiuni de la „ABDEL".

În această fază se impunea urmărirea atentă a lui „ABDEL", pentru a se stabili date care să conducă la descifrarea activității grupului, scop în care au fost întreprinse măsuri de urmărire îndeaproape, încă de la frontieră, a noului „oaspete".

La sosirea în București, printr-o legendă temeinic pregătită, lui „ABDEL" i-au fost interpuse sursele „IOSIF" și „ALI", care s-au aflat apoi, alternativ, permanent în mediul de relații al acestuia, putînd astfel să culeagă date de interes operativ.

La scurt timp de la sosire, „ABDEL" a organizat mai multe întîlniri discrete cu „HANS" și „HELGA"; discuțiile se purtau uneori în șoaptă, iar alteori se desfășurau prin intermediul bilețelelor scrise.

Cu toate acestea, am reușit să stabilim că „HANS" și „HELGA" i-au relatat despre modul în care au călătorit pînă la București și ruta străbătută. La rîndul lui, „ABDEL" le-a descris traseul ce urmau să-l parcurgă în continuare, dîndu-le indicații cu privire la modul de comportament. Cu acest prilej, „ADBEL" i-a înmînat lui „HANS" suma de o mie de dolari.

După mai multe întîlniri cu „HANS" și „HELGA", „ABDEL" a vizitat o reprezentanță diplomatică

din București, cunoscută că acordă sprijin unor grupări și elemente teroriste, unde a întîrziat mai bine de trei ore.

Au fost înregistrate și cîteva convorbiri internaționale efectuate de „ABDEL", dar din conținutul lor nu au rezultat aspecte deosebite.

Prin coroborarea și analiza informațiilor, s-a ajuns la concluzia că „ABDEL" — deși în discuțiile purtate cu unele elemente apropiate a destăinuit fapte de interes operativ —, ascunde, totuși, ceva, avînd rețineri în abordarea unor aspecte ale preocupărilor sale în țara noastră. În acest context, s-a impus necesitatea urmăririi celor trei străini cu o și mai mare atenție, inclusiv a observării tuturor gesturilor și semnelor exterioare de comportament, întrucît s-a apreciat — în mod întemeiat — că acestea pot releva adevăruri semnificative.

Ca urmare, s-a stabilit că plimbările lui „HANS" și „HELGA" în zona hotelului mascau, de fapt, activitatea de supraveghere a autoturismului. Tot pentru acest scop solicitaseră la sosirea în hotel o cameră cu vedere spre spațiul de parcare a autoturismelor, iar la restaurant ocupau întotdeauna locurile care ofereau vizibilitate asupra mașinii. De menționat că toate aceste aspecte puteau fi cunoscute mai din vreme și cu mai puțină risipă de forțe și mijloace, dacă informatorii interpuși nu ar fi fost instruiți prea

în general, scăpîndu-se din vedere
tocmai ceea ce, de fapt, este specific
suspecților pe profil de antiterorism:
comportamentul, starea psihică rele-
vată de conduita exterioară.

O zi mai tîrziu, la o oră de trafic
intens, „ABDEL" a împrumutat
autoturismul de la „HANS" și a
făcut o plimbare cu un alt străin
ce venise în România imediat după
sosirea sa și care era, de asemenea,
urmărit îndeaproape. Deși s-au luat
măsuri complexe de supraveghere a
celor doi, timp de o oră aceștia au
fost „pierduți" de sub control. Ul-
terior s-a stabilit că în perioada
respectivă ei au vizitat o reprezen-
tanță străină din București...

Ultimele informații, coroborate cu
alte date, indicau că în autoturism
se află ascuns armament și alte ma-
teriale pentru comiterea unei acțiuni
teroriste. Conducerea ministerului a
ordonat demascarea scopului pentru
care grupul respectiv a venit în țara
noastră, confiscarea armamentului și
întreruperea șederii în R. S. Româ-
nia a suspecților.

Pentru prevenirea eventualei acți-
uni teroriste în țara noastră și scoa-
terea din cauză a surselor informa-
tive, prin măsuri combinative bine
organizate, cei în cauză au fost de-
terminați să părăsească România. La
punctul de trecere a frontierei —
printr-un control atent — s-au con-
statat semne din care rezulta că anu-
mite componente ale autoturismu-
lui sînt modificate. În această situa-

ție, cu asentimentul lui „HANS" și „HELGA", s-a trecut la demontarea pieselor respective.

Drept urmare, au fost descoperite armamentul, muniția și alte materiale explozive, care, împreună cu autoturismul, au fost confiscate. Străinii implicați au fost trecuți pe lista persoanelor indezirabile.

...Cazul a fost clarificat în termen de 5 zile de la data obținerii primei informații.

Colonel **Ioan BOTOFEI**
Căpitan **Gheorghe TRIFU**

VERIFICAREA

După ce s-a despărțit de ofițerul de securitate, „Ganea" a avut cîteva momente de reflecție... „Chiar așa să fie de complicat?" se întreba el gîndindu-se la cele ce discutaseră. Maiorul Cîmpeanu insistase asupra „jocului" pe care el trebuie să-l realizeze „cît mai natural posibil", mai ales pentru că „Brown" manifesta multă abilitate în tot ceea ce întreprindea.

. . . .

„Ganea" fusese în străinătate la specializare. Ajuns acolo, departe de casă, de toți ai săi, a încercat să facă totul ca să poată învăța cît mai multe. Întreba în stînga și în dreapta, se interesa de cele mai diverse probleme legate de motoarele de aviație, precum și de alte aspecte din domeniul aeronauticii. Încă de la început fusese luat sub „tutelă" de unul dintre specialiștii de marcă ai firmei „B", pe nume „Brown". Într-una din zile s-a trezit condus de către acesta printre marile agregate ale uzinei. Părea un om simpatic, sociabil, mereu pus pe snoave, de bună impresie în ceea ce privește împărtășirea unor idei legate de funcționarea vreunei instalații, parametrii anumitor produse etc.

După ce s-au împrietenit, „Brown" i-a confiat faptul că ar fi descendentul unor emigranți români din timpul primului război mondial, că „păstrează în sînge" un respect adînc față de România, pe care n-o poate considera decît „o mamă bună" și că, dat fiind acest fapt, trece peste unele reguli și opreliști, ca să-l ajute. L-a familiarizat cu orașul, cu uzina, cu oamenii ei. Apoi, mărturisindu-i că are o desăvîrșită încredere în el, l-a introdus și prin secții care — așa cum spunea — erau interzise accesului străinilor. În anumite împrejurări i-a dat posibilitatea să-și arunce ochii și pe unele planșe care, în modul cel mai categoric, nu trebuiau văzute decît de oameni avizați.

S-au plimbat adesea prin cabarete, restaurante, săli de pictură, de audiții muzicale, locuri istorice. Cu aceste ocazii au purtat discuții nevinovate; nimic tendențios, nimic din care să rezulte interese meschine, ascunse. După terminarea sejurului lui „Ganea" în străinătate, cei doi s-au despărțit în termeni foarte buni, „Brown" promițîndu-i că se vor revedea cît de curînd în România.

. . . .

Revenit în țară, informatorul „Ganea" i-a relatat toate aceste aspecte maiorului Cîmpeanu, ofițerul de securitate care îl avea în legătură. Coroborînd detaliile furnizate de informator cu o serie de date de interes operativ obținute pe diverse alte căi, lui Cîmpeanu nu i-a fost prea greu să-și dea seama că străinul începuse asupra cetățeanului român un amplu proces de cunoaștere, în vederea exploatării lui informative ulterioare, în interesul firmei cu care țara noastră era în relații de afaceri. Situația creată se dovedea a fi foarte propice și chiar impunea declanșarea unui „joc" bine pus la punct, pentru a i se dejuca planurile lui Brown prin dezinformarea sa sistematică. Una dintre primele măsuri întreprinse în acest scop a fost aceea a verificării profunde și multilaterale a lui „Ganea", lucru ce s-a efectuat cu rezultate pozitive prin cîteva combinații în care au fost implicați mai mulți informatori.

Existînd toate motivele pentru a i se acorda informatorului în continuare încredere deplină, s-a trecut la instruirea lui corespunzătoare, în ideea preconizată, urmărindu-se realizarea unei eficiențe maxime, prin dirijarea sa în mod calificat. Și faptele s-au derulat în continuare conform previziunilor...

. . . .

Într-una din zile, întîlnindu-se cu maiorul Cîmpeanu, „Ganea" i-a arătat acestuia o ilustrată pe care tocmai o primise.

— Ce-i cu asta? l-a întrebat nedumerit ofițerul.

— „Brown" mă înștiințează că sosește în țară peste o lună de zile și dorește o întîlnire cu mine undeva, în Ceahlău.

. . . .

Rămas singur, Cîmpeanu a încercat să dezlege misterul creat de conținutul ilustratei. Realitatea era că „Brown" sosise în România de cîteva săptămîni ca specialist al firmei „B" și din modul cum se comporta, precum și din discuțiile purtate cu un alt informator, „Firu", pe care îl cunoscuse tot în străinătate, rezulta că îl interesau în special date privind dezvoltarea industriei aeronautice românești. Dar de ce nu-l contactase încă de la început pe „Ganea"? Și ce interes avea să-l anunțe pe cale poștală că sosește abia peste o lună de zile? Mai mult ca sigur că nu urmărește altceva decît adîncirea verificării lui „Ganea", supoziție care era confirmată și de faptul că despre acesta ceruse unele relații și într-o discuție avută cu „Firu", cînd se exprimase, în treacăt, că îi este teamă să nu aibă încurcături cu... securitatea, nepronunțînd însă acest cuvînt. Se putea deduce astfel că „Brown" dorește să știe cît mai precis dacă nu

cumva „Ganea" este „omul securității". In consecință, maiorul Cîmpeanu și informatorul au căzut de acord asupra unei conduite din partea lui „Ganea" care să risipească orice temeri ale străinului.

. . . .

Era pe inserat. „Ganea" se hotărî să plece spre casă după o zi de muncă intensă. Dar, surpriză... Abia se depărtase de poarta uzinei că se și trezi față în față cu... „Brown". Plin de importanță, dar jovial ca întotdeauna, acesta îl strînse bărbătește la piept și-l rugă să accepte o mică plimbare, poate și un coniac franțuzesc. „Ganea" încercă să se scuze, dar „Brown" continua să insiste. În cele din urmă, a acceptat. Așa a fost pus în temă că străinul venise în România ca specialist al firmei „B", urmînd să acorde asistență tehnică la realizarea unor instalații. A mai aflat că i-a adus și lui cîteva atenții mărunte, pe care nu a întîrziat să i le ofere: cărți de joc, parfumuri, cîteva reviste de specialitate. „Brown" l-a rugat să nu-l lase singur, să-l ajute să cunoască orașul și viața de la noi.

S-au reîntîlnit peste cîteva zile într-un restaurant...

Abordînd o veselie exagerată, străinul a făcut o comandă costisitoare. Spunea că are destui bani și dorește să-i cheltuie. Pe parcurs, „Brown" s-a lansat în diverse aprecieri politice, sociale, economice și de altă natură, încercînd cu orice preț să-i cunoască părerile lui „Ganea", să se convingă dacă interlocutorul său se menține sau nu pe pozițiile cunoscute de el în Anglia. „Ganea" și-a dat seama de stratagemă. La un moment dat, străinul l-a întrebat direct: „Ce proiecte de viitor are România în domeniul aviației?" „Ganea" a tresărit. Întrebarea i s-a părut nefirească. Îl deranja tonul, modul de abordare a problemei. În acele clipe de cumpănă și-a amintit de ce-i spusese ofițerul de securitate: „Fii foarte atent la fiecare întrebare, adoptă o atitudine cit mai firească, nu te grăbi cu răspunsuri seci de „da" sau „nu", ci preferă-le pe cele învăluitoare, evazive". Așa putea să-i cîștige încrederea.

„Ganea" a început să-i dea cîteva detalii... „Brown" era numai ochi și urechi. Discuția a continuat pînă tîrziu, pierzîndu-se pînă la urmă în banalități.

La o altă întîlnire „amicală", „Brown" reluă problemele. În plus, „l-a rugat", între altele, să se intereseze dacă guvernul român intenționează să realizeze centrale atomo-electrice, cu ce parteneri tratează în acest scop și dacă se studiază posibilitatea găsirii unor furnizori de echipamente industriale necesare. „Brown" a precizat că îl interesează mult asemenea probleme. „Ganea", lăsînd să i se vadă unele rezerve, i-a promis, în final, că îl va sprijini.

Cînd informatorul s-a revăzut cu ofițerul de securitate și-a dat seama mai mult că „Brown" nu glumește. Răspunsurile și argumentele trebuiau bine pregătite, iar „jocul" se impunea să fie condus cu multă dibăcie, mai ales că în cele cîteva întîlniri „Brown" se dovedise destul de perspicace, manifesta prudență și era atent la cele ce se petreceau în jur.

Totul era pregătit cu migală. „Brown" venise la întîlnire, ca de obicei, la ora și punctul fixate. După schimbarea cîtorva amabilități, el pretextă o indigestie și-l rugă pe „Ganea" să-l însoțească la locuința sa, o garsonieră bine mobilată. „Ganea" nu-l refuză. În cameră, care de fapt aparținea unei legături a străinului, totul era aranjat dinainte. După două păhăruțe de whisky, „Brown" trecu la atac.

— Domnule „Ganea", azi am primit confirmarea presupunerilor mele că sînteți agent al securității române... Am suficiente date și... destul de concludente. Bine că n-am păcate! Altfel sînt sigur că aș fi fost înhățat. Ehei, prudența e mama înțelepciunii, domnule!...

— De asta m-ați chemat aici? Acesta este rostul misterioasei noastre întrevederi?... cauza indigestiei?... privirile răutăcioase?... Dar, probabil, aveți și argumente, nu?

— E în practica securității — aici ca și în toată lumea, fără excepție — să ne urmărească pe noi, străinii, și legăturile noastre. Și, ca să nu fim duși cu gogoși, am pus să se verifice. Acum am convingerea... Îmi pare rău că de data asta am greșit în alegerea prietenilor...

— Vă credeam mai deștept și un prieten devotat, domnule, îi replică, rîzînd, „Ganea". Desigur, am fost și eu chemat, întrebat, verificat, dar n-am dezvăluit relațiile dintre noi. Vă aduceți aminte că v-am confiat și lucruri despre care dacă s-ar ști... Acum îmi dau seama că am greșit. Am pus mai presus de toate prietenia cu un om ros de suspiciuni și bănuieli. Îmi pare rău, dar cred că veți înțelege de ce atunci cînd o să vă zăresc, vă voi ocoli... Vă salut, stimate domn!...

„Ganea" se ridică și părăsi locuința în grabă.

*

Analiza ulterioară a celor întîmplate a evidențiat comportarea lui „Ganea" ca fiind normală, firească, pe linia recomandărilor primite de la ofițer. „Brown" dovedea că supralicitează în verificarea specialistului român. Maiorul Cîmpeanu a hotărît ca din acel moment „Ganea" să evite relațiile cu „Brown", ele urmînd a fi reluate abia atunci cînd străinul însuși va manifesta un asemenea interes.

Și „Brown" nu a întîrziat. După o săptămînă, un alt specialist străin, „Andersen", l-a căutat insistent. I-a transmis că „Brown" dorește să-l vadă neapărat și să-i ceară scuze. Cu chiu, cu vai „Ganea" a acceptat. În continuare, întîlnirile și discuțiile dintre cei doi au fost controlate în întregime de organele de securitate.

...„Brown" și colegii săi se află acum departe. Activitatea sa însă și a celor pe care îi reprezintă, oficial ori neoficial, demonstrează intențiile și acțiunile serviciilor de informații ce acționează împotriva țării noastre. De aici rezultă necesitatea instruirii, educării și formării unei rețele informative capabile să pătrundă în intimitatea agenților străini, să le descifreze intențiile și scopurile pe care le urmăresc, să le anihileze acțiunile puse la cale împotriva țării noastre.

Colonel Constantin **BORCAN**

CURIER JURIDIC

Probleme şi preocupări în legătură cu sistemul pedepselor penale

Presa internaţională şi — mai ales — statisticile din deceniul nostru reliefează o creştere a criminalităţii — în general — pe plan mondial şi o recrudescenţă a terorismului, banditismului, narcomaniei şi delincvenţei în rîndul tinerilor.

Omuciderile şi, respectiv, actele teroriste şi atentatele, pirateria aeriană, falsificarea de monedă, furturile sau distrugerile de valori culturale, răpirile de persoane — mai ales de diplomaţi, oameni de stat, reprezentanţi ai unor organizaţii politice — au alarmat, deopotrivă, organe de stat şi politice, organizaţii internaţionale, asociaţii naţionale, jurişti, sociologi, psihologi, medici.

La majoritatea congreselor şi a altor reuniuni internaţionale, penaliştii au demonstrat existenţa unei creşteri, chiar evidente, a unor categorii de infracţiuni care pun în pericol societatea, solicitînd să fie dezbătute şi evidenţiate cauzele lor şi să fie luate măsurile penale ce se impun.

1. Principalele orientări în sistemul sancţionator, în ţările nesocialiste, pentru a se face faţă criminalităţii

In faţa fenomenului infracţional, penaliştii caută mijloace noi, mai adecvate, pentru combaterea infracţionalităţii prin studierea multilaterală a acesteia. Mulţi jurişti şi sociologi consideră că numai „poliţismul", chiar dacă este organizat paramilitar şi dotat tehnic, nu poate da roadele scontate.

Analizînd politica apărării sociale în faţa noilor aspecte ale delincvenţei, un penalist arăta că „delincvenţa este fructul interacţiunii între societate şi individ, fiind deci absurd să gîndim ca să se aplice individului un model de sancţiune, în timp ce însăşi societatea — şi în primul rînd societatea — trebuie reformată, îngrijită ca pe un bolnav, pentru a se diminua cauzele delincvenţei".

Problema criminalităţii contemporane alarmează întreaga lume. Spre ea sînt orientate, de cîţiva ani, cele mai importante congrese de drept penal, de ştiinţă penitenciară, de criminologie, de filozofie a dreptului, de sociologie. Peste tot se strigă : „delincvenţa creşte ! criminalii se organizează recurgînd la procedeele şi tehnicile moderne !" Se pune întrebarea : ce remedii trebuie aplicate ?

In Italia, în 1974 (Decretul nr. 497) s-a modificat parţial Codul penal mărind pedepsele pentru infracţiuni săvîrşite de indivizi înarmaţi şi sechestrare de persoane, dar de atunci sechestrările de persoane s-au înmulţit. In Anglia, 150 de deputaţi au propus, după atentatul de la Birmingham (1974), pedeapsa cu moartea pentru atentatele teroriste, însă Camera Comunelor a respins propunerea.

În ţările menţionate, ca şi în alte state, s-a ridicat o mare dilemă : să se aplice o politică de represiune sau o politică cît mai umană, cu perspectiva readaptării sociale ?

Probleme ale politicii criminale au existat întotdeauna, dar acum se pune pregnant problema alegerii sistemelor şi identificarea mijloacelor, în special preventive, corespunzătoare societăţii moderne.

Problema politicii de urmat s-a discutat la al IV-lea Congres al Naţiunilor Unite de la Kgoto (Japonia, 1972) pe tema „Organizarea cercetării în vederea punerii la punct a unei politici de apărare socială", pentru ca apoi, la cel de-al V-lea Congres al Naţiunilor Unite pentru prevenirea crimei şi tratarea delincvenţilor (Toronto, 1975),tema să fie definită astfel : „Prevenirea crimei şi lupta împotriva criminalităţii în ultimul sfert al secolului al XX-lea".

Sistemele de politică criminală s-au pus şi la alte congrese, între care : Congresul al VII-lea de criminologie, Belgrad, 1973 ; Congresul de la Caracas, 1975, şi altele.

In discuţiile care s-au purtat pe marginea unor teme de prevenire şi combatere a infracţionismului — tematică vastă şi complexă — s-a ajuns la concluzia că sistemul de apărare socială nu trebuie să se fondeze numai pe represiuni. Deci, nu numai „pedeapsă şi poliţie" ; apărarea socială necesită o veritabilă politică, o programare socială complexă ; este necesar să se elimine cauzele, inadaptabilitatea socială ; se impun măsuri curative, educative pentru elementele antisociale ; acţiuni preventive, mai ales pentru tineri.

În R. F. Germania, proiectul Codului penal din 1962, care, în partea specială — sistemul sancţiunilor — rămăsese fidel concepţiei represive a şcolii penale clasice şi a primatului pedepsei privative de libertate — a fost, la timpul respectiv, viu criticat. Penaliştii, nemulţumiţi de sistemul sancţiunilor adoptat, au redactat în 1966 un „Proiect alternativ" de cod penal în care se ridicau unele principii de politică criminală şi anume : singur dreptul penal nu va putea rezolva problemele criminalităţii ; umanitatea în dreptul penal ; sancţiunea penală să fie susceptibilă să influenţeze pozitiv personalitatea delincventului ; dezincriminarea unor fapte şi trecerea lor drept contravenţii. Ulterior, în Codul penal care a fost adoptat, s-au prevăzut măsuri represive alături de unele măsuri menite a da delincventului ajutor social pentru recuperare ; s-au eliminat pedepsele prea scurte, sub o lună, cele de 6 luni la un an fiind regula (mişcarea contra pedepselor prea scurte a avut loc şi în Franţa şi Suedia) ; s-au instituit pedepse cu suspendarea executării condiţionate ; executarea unor pedepse în spitale de psihiatrie ; înlocuirea amenzii globale cu zile-amendă, care se apreciază că a dat rezultate mai bune decît pedepsele privative de libertate în delincvenţa mijlocie.

În Franţa, pe lîngă majorarea unor sancţiuni pentru fapte de violenţă, prin Legea din 4 iunie 1974, în art. 375 se stabilesc pentru minori măsuri educative care să corecteze conduita infractorului. De asemenea, în Italia, prin Legea nr. 354/1975 şi Decretul nr. 431/1978 s-a pus accentul pe sancţiunea de liberare condiţionată supravegheată, iar în Portugalia, Constituţia din 1976 a statuat că nimeni nu poate fi supus la tortură, pedepse crude, degradante sau inumane, ori pedepse pe o durată nelimitată, prevăzîndu-se măsuri medicale pentru alienaţi mintali, alcoolici şi toxicomani.

Codul penal al Republicii San Marino stabileşte 6 categorii de sancţiuni : închisoare şi muncă publică pe grade ; arest la domiciliu (de la 5 zile la 3 luni) ; amenda forfetară ; zile-amendă ; reprimare judiciară ; măsuri de siguranţă (supraveghere) privative de libertate : case de sănătate ; case de reeducare ; întreprinderi de muncă ; colonii agricole. În cod se prevăd şi măsuri de supraveghere neprivative de libertate, respectiv supravegherea individului periculos liberat condiţional, ca şi expulzarea străinului.

Codul penal elveţian, modificat în 1971, stabileşte ca pedepse principale recluziunea de la 1 an la 20 ani — iar prin lege specială, pe viaţă — şi închisoarea de la 3 zile la 3 ani. Se prevede liberarea condiţonată şi tratamentul alcoolicilor,

bolnavilor mintali (art. 35). Pentru copiii între 7—15 ani se prevăd măsuri educative, pentru adolescenţi între 15—18 ani, la fel, iar pentru tineri între 18—25 ani, muncă educativă (art. 82).

Din scurta prezentare a prevederilor privind sistemul sancţionator din unele coduri penale cu modificări mai recente, constatăm absenţa pedepsei cu moartea, menţinîndu-se însă privarea de libertate pe viaţă, amenda şi mai ales ziua-amendă ; ultimele două au dat rezultate superioare sancţiunilor privative de libertate pe durată mică sau medie. Deţinerea preventivă este, de regulă, o măsură de excepţie.

Aşadar, codurile penale mai noi sau modificate realizează apărarea socială prin : pedepse represive, ajutate de : măsuri curative ; măsuri educative ; muncă.

2 Preocupări privind sistemul sancţionator în ţările socialiste

Codurile penale ale ţărilor socialiste, în redactarea lor de după cel de-al II-lea război mondial, au pus accentul pe sancţiunile represive privative de libertate, ca o necesitate a apărării statului împotriva contrarevoluţiei şi a apărării proprietăţii socialiste. În această perioadă, pentru unele infracţiuni a fost prevăzută pedeapsa capitală.

În actuala etapă, cînd statul socialist şi proprietatea socialistă sînt pe deplin consolidate, în codurile penale mai noi sau modificate au apărut şi alte măsuri de apărare socială.

Astfel, în Codul penal al R. S. Cehoslovace, cu modificarea din 1969 se prevăd, în art. 27, pe lîngă pedepsele privative de libertate de maximum 15 ani (pedeapsa capitală ca o excepţie pentru anumite infracţiuni, art. 29) şi măsuri de reeducare şi amenda ca pedepse principale, precum şi sancţiuni complementare (decăderea din titluri onorifice şi decoraţii, degradare militară, interdicţia unor activităţi, confiscarea bunurilor, confiscarea specială, expulzarea şi interdicţia de sejur).

În Codul penal al R. S. F. Iugoslavia, din 1967, pedepsele stabilite nu sînt prea variate : închisoarea severă (grea) de la 1 an la 15 ani, închisoarea de la 3 zile la 3 ani, amenda şi, în cazuri grave — prevăzute de lege —, pedeapsa capitală. Mai este prevăzută confiscarea de bunuri.

Codul penal polonez, din 1969, prevede o pedeapsă unică, închisoare de la 3 luni la 14 ani şi pedeapsa complementară (nepărăsirea domiciliului şi locului de muncă, interdicţia de exercitare a unor funcţii politice), precum şi munca corecţională.

Codul penal al U.R.S.S. (R.S.F.S.R.) cu modificarea din 1970, prevede în art. 21 următoarele sancţiuni : privaţiunea de libertate de la 3 luni la 10 sau 15 ani, în colonii de muncă sau de reeducare ; domiciliul forţat ; interdicţia de sejur ; munci corecţionale sau privative de libertate ; privaţiunea de dreptul de a ocupa anumite funcţii sau de a exercita anumite acţiuni ; amenda ; destituirea din funcţie ; blamul public ; confiscarea averii ; luarea unui grad militar sau titlu special. Pedeapsa capitală este prevăzută, conform legii speciale, pentru infracţiuni grave, militare sau împotriva statului.

Durata deţinerii preventive, mai înainte de a se fi pronunţat o pedeapsă, este pe un termen raţional, compatibil cu respectul libertăţilor fundamentale ale omului, gravitatea infracţiunii, efectele deţinerii asupra inculpatului şi dificultăţile obiective ale anchetei penale. Deţinerea preventivă are la bază „prezumţia de culpabilitate".

Se constată o suficientă politică de apărare socială, nu numai prin pedepse represive, ci şi prin alte forme de reeducare a infractorului. Amenda corecţională, în toate legislaţiile statelor socialiste, are o importanţă deosebită în situaţia infracţiunilor de gravitate mică sau medie.

3. Sistemul sancţionator în Codul penal al României. Preocupări pentru perfecţionarea sistemului sancţiunilor în actuala etapă

În România socialistă s-au produs transformări fundamentale, ca rezultat al întregii dezvoltări economico-sociale, al creşterii şi modernizării continue a forţelor de producţie, al perfecţionării relaţiilor sociale, transformări care au făcut ca munca să devină o îndatorire de onoare, un factor puternic de progres. Con-

secinţa acestei realităţi este îngustarea cîmpului infracţional care să genereze fapte potrivnice societăţii, ordinei de drept socialist, creindu-se un cadru nou de asigurare a legalităţii ; majoritatea covîrşitoare a cetăţenilor respectă cu convingere legile ţării, fiind o expresie a propriilor lor interese şi idealuri.

Ţinînd seama de aceste realităţi, din iniţiativa partidului nostru, a secretarului său general, tovarăşul NICOLAE CEAUŞESCU, sistemul sancţionator din ţara noastră a suferit modificări importante, forma Codului penal adoptat la 21 iunie 1968 fiind modificată prin Legea nr. 6/1973 şi Decretul nr. 218/1977.

Potrivit art. 53 din Codul penal, pedepsele principale privative de libertate sînt : închisoare de la 15 zile la 25 ani ; amenda de la 500 lei la 20.000 lei ; în cazurile prevăzute de lege, ca măsură excepţională pentru infracţiunile cele mai grave, pedeapsa cu moartea *).

Pedepsele complementare se referă la interzicerea unor drepturi — de a alege şi de a fi ales, de a ocupa o funcţie implicînd exerciţiul autorităţii de stat, de decăderea din drepturile părinteşti, tutore, curator.

Măsurile de siguranţă (art. 111—118 C. p.) întregesc sistemul de apărare socială adecvat epocii noastre şi au ca scop să înlăture stările de pericol şi să preîntîmpine săvîrşirea de infracţiuni : obligarea la tratament medical ; internarea medicală ; interzicerea de a ocupa o funcţie sau de a exercita o profesie ; expulzarea străinilor ; confiscarea specială.

Un sistem sancţionator separat adecvat este prevăzut pentru minori faţă de care se pot pronunţa fie sancţiuni penale, fie măsurile educative : mustrarea, libertatea supravegheată, internarea într-un centru de reeducare (Decretul nr. 545/1972) ; internarea într-un institut medical-educativ (art. 101 C. p.).

După cum se ştie, prin Legea nr. 6/1973, în Codul penal s-a introdus o nouă secţiune (secţiunea a III-a), care înlocuieşte sancţiunea penală „clasică" cu munca corecţională ; ea se aplică pentru infracţiuni de gravitate medie, în cazul unei pedepse de cel mult doi ani şi se prestează pe şantiere, unităţi agricole sau forestiere, uneori chiar în unitatea în care a lucrat anterior condamnatul.

Pentru continua perfecţionare a sistemului sancţionator, ca urmare a hotărîrii Plenarei C.C. al P.C.R. din 28—29 iunie 1977, s-a emis Decretul nr. 218/17 iulie 1977, privind unele măsuri tranzitorii referitoare la sancţionarea şi reeducarea prin muncă a unor persoane care au săvîrşit fapte pedepsite de legea penală, în care s-a prevăzut (art. 1) munca corecţională fără privare de libertate în cazul cînd pedeapsa aplicată nu depăşeşte 5 ani. Acest mod de executare a pedepsei prin muncă este generalizat, decretul exceptînd doar un număr restrîns de infracţiuni, desigur dintre cele mai grave, între care : spionajul, trădarea, omorul, infracţiunile contra avutului obştesc şi infracţiunile pentru care maximul general al închisorii este mai mare de 10 ani.

Preocuparea legiuitorului pentru minori se reflectă în art. 2 al Decretului nr. 218/1977 care stipulează că în cazul săvîrşirii unei fapte prevăzute de legea penală de către un minor între 14—18 ani, se va dispune încredinţarea acestuia colectivului în care munceşte sau învaţă, stabilindu-se totodată reguli stricte de disciplină şi comportare, a căror respectare va fi urmărită de colectivele de muncă sau învăţătură şi de familie. Faptele se judecă în colectivele în care minorii muncesc sau învaţă, cu participarea colectivelor de muncă, a organizaţiilor de tineret şi sindicale, a şcolii, în prezenţa părinţilor sau a altor persoane în îngrijirea cărora se află minorii. O altă măsură aplicabilă minorului între 14—18 ani, în cazul săvîrşirii unor fapte deosebit de grave, este trimiterea minorului, de către instanţa de judecată, într-o „şcoală specială de muncă şi reeducare", unde inculpatul munceşte, îşi termină şcoala sau îşi însuşeşte o meserie. Măsura se dispune pe o durată de 2—5 ani (art. 3).

Sistemul pedepselor adoptat de Codul penal îmbunătăţit prin Legea nr. 6/1973 şi Decretul nr. 218/1977 creează puntea de trecere spre noul sistem sancţionator stabilit de Conferinţa Naţională a P.C.R. din 1977.

---

*) *Această sancţiune este prevăzută pentru infracţiuni contra securităţii statului (art. 155—165 şi 167), omorul deosebit de grav, infracţiuni contra capacităţii de apărare a ţării (art. 338, 339, 341—343), infracţiuni contra omenirii — genocid (art. 357) şi tratamente neomenoase (art. 358).*

Ţinîndu-se seama de cerinţele noii etape pe care o parcurgem, întregul sistem sancţionator urmează să fie reevaluat, îmbunătăţit şi diversificat în aşa fel, încît munca să stea la baza procesului de îndreptare şi resocializare a celor vinovaţi de încălcarea legii.

Pentru stabilirea noului sistem sancţionator în lumina lucrărilor Conferinţei Naţionale trebuie pornit de la trei factori: munca, pîrghie de bază de educaţie şi formare a personalităţii; starea neprivativă de libertate, ca regulă, cu excepţia infracţiunilor grave, de pericol social ridicat; supravegherea şi influenţa nemijlocită a colectivelor de muncă (şi nu privarea de libertate şi izolarea care depărtează pe infractor de societate), climatul sănătos de muncă, bucuria zilnică văzînd că din mîinile sale ies lucrări apreciate de cei din jur, spiritul de întrajutorare pe care cel condamnat îl simte.

4. Infracţiunile internaţionale săvîrşite de particulari. Sistemul sancţionator. Jurisdicţia criminală internaţională

Înfăptuirea noului sistem de relaţii internaţionale necesită mai întîi respectul reciproc ale drepturilor fundamentale ale statelor, precum şi protecţia drepturilor fundamentale ale omului, atît pe plan naţional, cît şi internaţional, încălcarea sistematică a acestor drepturi fiind de neconceput pentru o ordine internaţională reală. După judecarea crimelor de război ale criminalilor de război nazişti şi japonezi, tribunalele militare de la Nürnberg şi Tokio şi-au încetat activitatea, iar problema sancţiunilor pentru infracţiunile internaţionale şi-a pierdut din importanţă. Dar, în multe puncte ale globului s-a recurs neîntrerupt la violenţă şi agresiune.

Pe lîngă normele penale naţionale, un rol important revine normelor dreptului internaţional contemporan. Dreptul internaţional penal şi jurisdicţia criminală internaţională trebuie să devină instrumente unanim acceptate, prin care să se pună capăt politicii de agresiune, să se elimine violenţa din viaţa internaţională.

Considerată ca fiind recentă în ştiinţa dreptului, infracţiunea internaţională constituie un fapt contrar dreptului internaţional, atît de vătămător pentru interesele apărate de acest drept, încît statele — de comun acord — îi atribuie un caracter criminal, cerînd totodată şi reprimarea penală. Întrucît ne interesează tendinţele actuale privind sistemul sancţionator, avem în vedere următoarele infracţiuni săvîrşite de persoane particulare: propaganda de război, crimele de război, genocidul, terorismul, pirateria, traficul ilicit de stupefiante, sclavia şi traficul cu sclavi, falsificarea de monedă, distrugerea cablurilor submarine, răpirile de persoane (mai ales de diplomaţi, oameni de stat şi politici), luarea de ostatici şi distrugerea de valori culturale. Cea mai gravă infracţiune şi care suscită numeroase discuţii este actul terorist, cu toate faţetele comiterii lui şi consecinţele nefaste pe care le are.

În „Memorandum-ul privind măsuri în vederea prevenirii terorismului", la a XXVII-a sesiune a Adunării Generale a O.N.U., Kurt Waldheim arăta că „Lumea a fost lovită de flagelul tot mai intens al actelor de terorism, care a provocat moartea nu numai a unor personalităţi naţionale şi a unor reprezentanţi diplomatici, dar şi a altor fiinţe omeneşti, a căror singură crimă o constituie rasa, religia sau originea lor naţională, precum şi a unor observatori nevinovaţi". Noile forme de terorism sînt: pirateria aeriană, luarea de ostatici, răpirea de diplomaţi şi alte persoane, pentru eliberarea cărora se pun grele condiţii de ordin politic sau material. Intensificarea actelor de terorism a readus în faţa statelor lupta de prevenire şi de reprimare a acestor fapte. Tendinţele actuale înclină pentru prevenire şi aplicarea de pedepse severe, conform legii penale naţionale. Pe linia acestor tendinţe, Adunarea Generală a O.N.U a adoptat rezoluţia 3034/18.12.1972, privind „măsuri pentru prevenirea terorismului internaţional". O serie de convenţii internaţionale (Tokio — 1963, Haga — 1970, Washington- — 1971, Montreal — 1971) obligă statele participante să aresteze pe terorişti în vederea urmăririi penale sau a extrădării. Convenţia de la Montreal obligă statele părţi să pedepsească în mod exemplar pe autorii actelor de violenţă împotriva persoanelor aflate la bordul aeronavelor în zbor.

Pe lîngă convenţii, numeroase congrese internaţionale s-au pronunţat, de asemenea, împotriva terorismului, pentru aplicarea de sancţiuni penale severe.

Cu privire la jurisdicţia internaţională problema continuă să se afle în discuţie. În prezent, judecarea şi sancţionarea infractorilor, vinovaţi pentru comiterea unora dintre faptele enumerate, se face de către instanţele naţionale, pe baza legii penale naţionale. Datorită însă amplorii actuale a criminalităţii internaţionale şi a diferenţelor de reglementare s-au făcut propuneri optimiste. În Memorandum-ul din 1950 al preşedintelui Asociaţiei internaţionale de drept penal se spunea: „Unii afirmă că o jurisdicţie criminală este de neconceput fără un Cod penal internaţional; alţii susţin contrariul, că un cod fără jurisdicţie este lipsit de eficacitate". Planul unui cod represiv mondial şi memorandum-ul unui proiect de cod represiv al crimelor contra păcii şi securităţii umanităţii au fost elaborate de juristul român V. V. Pella, în 1950, la cererea secretarului general al O.N.U. Sub influenţa acestor lucrări, Asociaţia internaţională de drept penal a adoptat o atitudine favorabilă elaborării unui Cod penal internaţional şi înfiinţării unei Curţi criminale internaţionale. Mai recent, Congresul internaţional de la Saracusa din 1973 s-a pronunţat în favoarea unui Tribunal penal internaţional.

Referitor la redactarea şi definitivarea unui Cod penal internaţional, considerăm că nu sînt motive ca România să nu participe la lucrările de redactare, acest cod avînd valoare de tratat internaţional multilateral, în care se prevăd sancţiuni unice în cazul în care se săvîrşesc infracţiuni considerate internaţionale. În ceea ce priveşte crearea unui Tribunal penal internaţional, problema este discutată şi controversată, deoarece, după cum se ştie, România în mod constant prevede în decretele de ratificare a unor tratate că diferendele privind interpretarea tratatului respectiv vor putea fi supuse Curţii internaţionale de justiţie, numai cu consimţămîntul tuturor părţilor în litigiu şi numai pentru fiecare caz în parte.

Situaţia ar fi asemănătoare, întrucîtva, cu competenţa Tribunalului penal internaţional care ar cere ca infractorii naţionali sau străini prinşi pe teritoriu propriu să fie trimişi (sau extrădaţi) pentru a fi judecaţi de acel tribunal, iar hotărîrile penale vor fi executate de state, fiindcă nu s-a pus problema creării şi a unor penitenciare internaţionale.

Cu toate aceste neajunsuri, un fapt este pozitiv: preocuparea statelor, a penaliştilor pentru a găsi soluţii cît mai eficiente de apărare socială.

Colonel **Gheorghe PRIOTEASA**

AUSTRIA:

Comandoul de intervenție al jandarmeriei (GEK) — formațiune antiteroristă

În revista lunară austriacă *„Öffentliche Sicherheit“* (Securitatea publică) a fost publicat un material privind organizarea, planificarea, instruirea și dotarea formațiunii antiteroriste austriece „GEK“ din care rezultă următoarele aspecte :

— Mai multe evenimente teroriste petrecute în Austria (luarea de ostatici în Marchegg, atacul asupra Conferinței miniștrilor OPEC, sustragerea de documente de identitate în alb de la o unitate de poliție, răpirea în scop de extorsiune a bancherului PALMERS etc.) au făcut dovada că nici această țară nu este ocolită de „terorismul din import“ și nici de terorismul autohton. Cazul SCHLEYER din R. F. Germania a fost ultimul factor hotărîtor în a se adopta decizia înființării unei unități speciale competente de combatere a terorismului.

— Ministrul de interne federal, luînd în considerație elementele menționate, a prezentat guvernului o concepție atotcuprinzătoare de prevenire și represiune a unor cazuri de terorism. Punctul de pornire al acestei concepții l-au constituit înființarea „Comandoului de intervenție al jandarmeriei“ (GEK) pentru sarcini represive și „Grupa de intervenție a lucrătorilor judiciari“ (KEG) pentru misiuni preventive, precum și alte acțiuni importante ca : organizarea unor cursuri de pregătire a cadrelor ; discuții de cooperare cu reprezentanți ai mijloacelor de informare în masă ; informarea și instruirea persoanelor deosebit de periclitate ; intensificarea colaborării directe cu miniștrii de interne din R. F. Germania, Elveția și Italia, mai ales în domeniul urmăririi peste frontieră a cazurilor aflate în atenție.

— La 1 ianuarie 1978, „GEK“ a fost reactivat ca un organ pentru securitatea internă, nemijlocit subordonat Ministerului de Interne federal. Pe linia securității publice, „GEK‘ este subordonat directorului general pentru securitatea publică, iar în probleme de serviciu intern „Comandoului central al jandarmeriei“.

— Domeniul de acțiune al formațiunii antiteroriste „GEK‘ îl constituie întregul teritoriu federal. Sarcinile concrete ale „GEK‘ rezultă din instrucțiunile generale și speciale ale directorului general pentru securitatea publică și se referă la următoarele probleme :

1. Planificarea, pregătirea, executarea și valorificarea acțiunilor speciale împotriva celor ce încalcă și viciază ordinea de drept, care prin amenințare și săvîrșirea unor infracțiuni grave (luarea de ostatici, deturnări de avioane și șantaj) urmăresc să realizeze unele obiective politice, financiare ori personale.

2. Instruirea și perfecționarea pentru acțiuni de intervenție.

3. Asigurarea securității emigranților evrei care trec prin Austria pentru a se stabili în Israel.

4. Executarea, după caz, a sarcinilor de securitate pe aeroportul Schwechat.

5. Executarea, ori de cîte ori este nevoie, a sarcinilor de securitate cu prilejul vizitelor de stat (în cazul unor riscuri de securitate pentru oaspeții oficiali).

— Pentru organizarea și dotarea „GEK“ au fost alocați 70 de milioane șilingi. Formațiunea dispune de o stație modernă de transmisiuni cu tot echipamentul tehnic necesar, un punct sanitar propriu și locuri pentru cazare și petrecerea timpului liber. Caracterul de cazarmă este completat cu o atmosferă de „colocatari“, fapt care din punct de vedere psihologic se răsfrînge favorabil asupra activității zilnice a lucrătorilor formațiunii.

Sarcinile de serviciu ale membrilor formațiunii „GEK“ sînt foarte pretențioase, activitatea acestora fiind incompatibilă cu fantezia, visarea și aventura. Selecția cadrelor este foarte riguroasă. Pentru „GEK“ se aleg cadre din efectivul jandarmeriei care dispun de o instrucție completă și o bogată experiență practică. Candidații trebuie să aibă vîrsta de cel puțin 22 și cel mult 45 ani. Condițiile admiterii : inteligență, fermitate și responsabilitate, spirit camaraderesc, sportivitate, sănătate și disciplină. Cei ce poartă ochelari, diabeticii și alcoolicii sînt excluși de la început din competiție.

Odată întrunite aceste condiții, candidații sînt supuși testării psihologice, întrucît psihologia și conducerea oamenilor sînt elemente fundamentale în organizarea și activitatea „GEK“.

În ce privește structura și atribuțiile formațiunii antiteroriste „GEK“, Ministerul de Interne federal s-a inspirat din modul de organizare al

unor unităţi speciale de acelaşi fel din străinătate (R. F. Germania, Elveţia, Anglia).

Folosirea experienţei altor ţări în acest domeniu şi-a dovedit valabilitatea din punctul de vedere al economisirii de timp şi de mijloace financiare.

În ceea ce priveşte dotarea, „GEK" foloseşte veste blindate englezeşti şi căşti de provenienţă israeliană (care, în special pentru paraşutişti, se dovedesc deosebit de practice, asigurînd protecţie antiglonţ şi mobilitate în mişcare, la ele putînd fi adaptată şi aparatură de transmisiuni). Uniforma din dotarea armatei şi armele „Sturmgewehr 77", produse de firma „Steyr", corespund pe deplin acţiunilor „GEK".

Nu există timpi morţi în pregătirea profesional-operativă a lucrătorilor din „GEK". Intervenţia, pregătirea pentru intervenţie şi perfecţionarea continuă se împletesc reciproc, iar serviciul este asigurat pe timp de 24 de ore. Se pune un accent deosebit pe cunoaşterea teoretică şi practică a măsurilor de salvare a vieţilor umane şi pentru propria securitate. Reacţia rapidă şi corectă este sistematic antrenată, la fel ca pregătirea teoretică.

Programul de învăţămînt este alcătuit din zece puncte : 1) tactica de intervenţie ; 2) sistemul de arme, muniţie şi explozive ; 3) psihologie ; 4) cunoaşterea aparatelor tehnice ; 5) instrucţia focului ; 6) instruirea pe elicopter ; 7) executarea serviciului special ; 8) pregătire fizică ; 9) tehnica radio şi auto ; 10) exerciţii de intervenţie, inclusiv în munţi.

Cei 130 de luptători care fac parte din „GEK" (voluntari din toate landurile, cu excepţia Carintiei) au o medie de vîrstă de 33 ani. Timpul maxim de la darea alarmei pînă la pornirea în acţiune este de 10 minute, lucru realizat zi şi noapte prin probe de alarmare. Practic, în timp de două ore „GEK" poate fi prezent pentru operaţii în orice loc de pe teritoriul Austriei. În acest scop, formaţiunea dispune de autoturisme razante („Mercedes 250"), elicoptere şi autoturisme de cîmp din dotarea Ministerului de Interne federal şi a armatei federale.

În afară de aceasta, pentru a face faţă oricărei situaţii tactico-strategice, „GEK" este supus unui program complex de exerciţii de luptă şi antrenamente. Astfel, fiecare luptător repartizat grupei de intervenţie trebuie să se antreneze de patru ori pe săptămînă pe o pistă de 472 metri lungime cu 20 de obstacole (pereţi de anvelope, galerii de tîrîre, căţărare pe scări de sfoară), cu întregul echipament din dotare. De asemenea, se fac exerciţii de tragere cu diverse categorii de arme, precum şi antrenamente de judo, luptă corp la corp, marşuri alpine, coborîri în rapel de pe stînci, acoperişuri ori din elicoptere. În cadrul unor exerciţii speciale de intervenţie se organizează cercetarea („trecere prin sită") a unor clădiri „conspirative", blocări de străzi, dezarmarea suspecţilor etc...

Traducere şi adaptare
Maior Dumitru DĂNAU

ŞTIAŢI CĂ...

...Serviciul francez de informaţii generale, care acţionează în interiorul ţării, este alcătuit din circa 3.000 inspectori şi comisari însărcinaţi cu căutarea şi centralizarea informaţiilor politice şi sociale necesare informării guvernului ? Colectate de serviciile departamentale şi regionale, ele sînt analizate, sintetizate şi prezentate prefecţilor, după care sînt înaintate la sediul centralei din Paris. Aici funcţionează două secţii : 1) Secţia mişcări revoluţionare şi autonomiste ; 2) Secţia partide politice, mişcări de extremă dreaptă, secte, francmasonerie. Ambele secţii, după cum a remarcat ziarul „Le Monde", sînt specializate în întocmirea unor sinteze pe profiluri de muncă, necesare informării guvernului.

...În ultima vreme, întreprinderile din R. F. Germania apelează frecvent la serviciile de securitate pentru a verifica persoanele care înaintează cerere de angajare ? Revista „Stern" menţiona că, indiferent de locul de muncă şi de vulnerabilitatea sau invulnerabilitatea acestuia, verificările de acest gen au căpătat o largă răspîndire. Dealtfel, se cunoaşte că organele „Apărării constituţiei" (securitate internă şi contraspionaj civil) se prevalează din ce în ce mai mult de prevederile legii privind „colaborarea federaţiei şi landurilor în chestiuni de apărarea constituţiei", folosind tot mai intens serviciile de personal din obiectivele sensibile din punct de vedere al apărării securităţii în scopul verificării personalului angajat şi a celor care solicită angajare.

...C.I.A. conduce operaţiunea denumită „războiul creierilor" ? Temîndu-se ca adversarii S.U.A. să nu utilizeze droguri şi tehnici de modificare a comportamentului uman în procesul interogării agenţilor capturaţi, C.I.A. a lansat 49 de proiecte de cercetare, fără a confia scopul urmărit. Rezultatul cercetărilor a fost consemnat în raportul secret „MK-ULTRA", din care rezultă că investigaţiile au fost orientate spre modificările ce se pot aduce comportamentului sau personalităţii umane prin aplicarea rezultatelor neurochirugiei şi neurochimiei.

În legătură cu experinţele pe creierul uman, revista franceză „Le Point" menţionează că, din punct de vedere moral, „acestea deschid o perspectivă îngrijorătoare, necunoscîndu-se cu precizie graniţa dintre patologic şi nepatologic".

Momente din activitatea organelor de ordine, informaţii şi contrainformaţii româneşti în perioada 1878-1918

Lucrarea pe care o prezentăm cititorilor, scrisă de colonel Hori Brestoiu şi lt. col. Vasile Bobocescu, este consacrată studierii activităţii organelor de ordine, informaţii şi contrainformaţii în perioada 1878—1918 şi evidenţiază aportul acestora la apărarea ţării împotriva expansiunii imperialiste a Puterilor Centrale, la pregătirea armatei în vederea eliberării Transilvaniei, la marile victorii obţinute de ostaşii noştri la Mărăşti, Mărăşeşti şi Oituz şi la realizarea statului naţional unitar român.

Ideea principală care se degajă din lucrare este aceea că toate succesele organelor Ministerului de Interne şi ale armatei române s-au datorat sprijinului acordat de masele populare. Un capitol bogat este rezervat activităţii desfăşurate de reţelele informative conduse de David Pop, Spiridon Boita, Aurel Moldovan, Alexandru Popovici, Iacob Guţă şi Vasile Chilian.

Avînd în vedere bogăţia de date şi informaţii pe care le oferă cartea, o recomandăm cu căldură cititorilor, fiind convinşi că va contribui la ridicarea nivelului profesional al tuturor lucrătorilor Ministerului de Interne.

Maior Gheorghe VARGA

Consideraţii privind reprimarea terorismului internaţional

Cartea cu titlul sus-menţionat, aflată sub tipar şi destinată pentru uzul cadrelor ministerului nostru, atrage atenţia că, în ultima perioadă, acţiunile teroriste şi de diversiune au depăşit mijloacele considerate clasice, ca răpiri de persoane, deturnări de aeronave etc. şi au fost îndreptate, în mod tot mai frecvent, împotriva unor instalaţii militare, în scopul distrugerii acestora, sustragerii de armament şi muniţii, precum şi organizării de atentate împotriva unor personalităţi politice marcante din diferite state.

Autorul, maior Nicolae Toma, în baza unei cazuistici bogate pe care o descrie, reuşeşte să analizeze şi să evalueze mijloacele ce se află la îndemîna organelor de stat pentru prevenirea şi reprimarea terorismului. Un capitol de seamă tratează poziţia României faţă de reprimarea terorismului internaţional şi contribuţia unor teoreticieni români de valoare internaţională cu privire la fenomenul în cauză.

Iată raţiunile pentru care considerăm că lucrarea aduce un spor de cunoştinţe în materie şi poate servi ca instrument de lucru pentru executarea ordinului Comandantului suprem de prevenire a oricăror acţiuni teroriste pe teritoriul ţării noastre.

Lt. col. Enache PASCALE